

KOMMATA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 439 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΟΚΤΩΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

- ◆ ΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ
Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ
- ◆ ΚΥΜΑ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ
- ◆ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ Η ΕΝΕΡΓΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

αλληλέγγυοι;
ή συνένοχοι;

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

14/10/1995: Θάνατος δημοσιογράφου Ελένης Βλόχου 14/10/1906: Θάνατος Hannah Arendt 14/10/1952: Γέννηση Χάρη - Πάνου Κατσιμίχα 14/10/1944: Αυτοκτονία στρατάρχη Ερβιν Ρόμελ (52 χρ) 14/10/1980: Τελευταία εμφάνιση του Bob Marley 14/10/1990: Θάνατος Leonard Bernstein 15/10: Ημέρα λευκού μπαστουνιού 15/10/1837: Ιδρυση Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών («Σχολείον των Τεχνών») 15/10/1948: Γέννηση Chris de Burgh 15/10/1867: Γάμος Γεωργίου Α' - Ολγας 15/10/1995: Τίθεται σε λειτουργία η πρώτη πολύγλωσση μηχανή αναζήτησης στο διαδίκτυο ("Altavista") 15/10/1926: Γέννηση Μισέλ Φουκό 15/10/70 π.χ.: Γέννηση Βιργίλιου 15/10/1917: Εκτέλεση Mata Hari 15/10/1844: Γέννηση Friedrich Nietzsche 16/10/10: Παγκόσμια ημέρα διατροφής - Ημέρα κατά παθήσεων σπονδυλικής σπλήνης 16/10/1793: Αποκεφαλισμός Μαρίας Αντουανέττας 16/10/1839: Κατασκευή πρώτου ποδήλατου (Μακιμλαν) 16/10/1854: Γέννηση Oscar Wilde (Δουβλίνο) 16/10/1888: Γέννηση Ευγένιο Ο' Νηλ 16/10/1908: Γέννηση Εμβέρο Χότζα 16/10/1934: Ο Μάρο τους Τουνγκ ζεκινά την «μεγάλη προέιδη για το Πεκίνο 16/10/1972: Διάλυση Creedence Clearwater Revival 16/10/1985: Θάνατος ζωγράφου και χαράκτη Τάσου (Αναστάσιος Αλεβίζος) 16/10/1927: Γέννηση Gunter Grass 16/10/1947: Γέννηση Bob Weir (Grateful Dead) 16/10/1964: Η Κίνα γίνεται η πέμπτη πυρηνική δύναμη 17/10: Παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της φτώχειας 17/10/1974: Ιδρυση ΟΝΝΕΔ 17/10/1977: Διπλογερμανοί κομάντος στο Μογκαντίσου (Σομαλία) σκοτώνουν 4 άρσεις ερεπειάτες που απαιτούσαν την ελευθερία δώλων των φυλακισμένων της ομάδας Baader - Meinhof 17/10/1915: Γέννηση Arthur Miller 17/10/1945: Ο δικτάτορας Χουάν Περόν αναλαμβάνει την προεδρία της Αργεντινής 18/10/1918: Γέννηση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη (Χανιά) 18/10/1925: Γέννηση Μελίνας Μερκούρη 18/10/1947: Η κυβέρνηση Σοφούλη κλείνει τον «Ριζοσπάστη» 18/10/1977: Θάνατος Andrea Baader - Gundrun Ensslin - Jan Carl Raspe στις φυλακές Στάμχαιμ (Ιερμανία) 18/10/1979: Νόμιτελ λογοτεχνίας στον Οδυσσέα Ελύτη 18/10/1959: Γέννηση Henri Bergson 19/10/1960: Ο M. L. King συλλαμβάνεται σε καθιστική διαμαρτυρία και φυλακίζεται (Ατλάντα) 19/10/1944: Γέννηση Αγνής Μπάλτσα 19/10/1863: Ο Γεώργιος Α' ορκίζεται βασιλιάς των Ελλήνων 19/10/2005: Αρχή δίκης Σαντάμι Χουσεΐν 20/10: Παγκόσμια ημέρα κατά της οστεοπόρωσης 20/10/1822: Κυκλοφορία πρώτου φύλου των "Sunday Times" (Αγγλία) 20/10/1854: Γέννηση Arthur Rimbaud 20/10/1950: Ο Μακάριος ορχειτίσκος Κύπρου 20/10/1977: Δολοφονία Χρήστου Κασιμή (AEG - Ρέντη) («Διεθνής Αλληλεγγύη» - ΕΛΑ) 20/10/1982: Ιδρυση Οικολογικής Κίνησης Θεσσαλονίκης 20/10/1988: Θάνατος Τάσου Λειβαδίτη 20/10/1905: Αρχή γενικής απεργίας στη Ρωσία 20/10/1944: Εξέγερση εργατών και φοιτητών στη Γουατεμάλα.

● Φτάνουν τα μούτρα του Νικήτα στην εκπομπή του Πρετεντέρακου για να καταλάβουμε ότι πιάστηκε στα πράσα ●●● Πώς ήταν τα μούτρα του; Σαν ξινισμένη φάτσα γηραιάς γεροντοκόρης ●●● (Απαραίτητος ο πλεονασμός «γηραιά»+«γεροντο-») ●●● Ας παρηγοριέται τουλάχιστον με την ιδέα ότι δεν είναι ο μόνος ●●● Και ας δεσμοδετήσουν κάποια στιγμή τις «χορηγίες» από τις επιχειρήσεις και τους επιχειρηματίες στη δάρκεια των προεκλογικών περιόδων ●●● Οπως Αμερική ●●● Και να φοροαπαλλάσσονται κιόλας οι «χορηγοί» ●●● Θα γλιτώναμε τουλάχιστον από μερικές γερές δόσεις υποκρισίας ●●● Μπορεί να φεύγανε και μερικές τούμπλες από τα μάτια ●●● Τίτλος άρδου σε εφημερίδα: «Η κυβερνηση πυροδοτεί την κρίση στην Παιδεία» ●●● Συγγραφέας; Ο Βασίλης Κοντογιανόπουλος! ●●● Αυτός που από τον Σημίτη είχε δεωρηθεί «ηδικός αυτούργος» της δολοφονίας του Νίκου Τεμπονέρα

και τεσσάρων ανυποψίαστων ανδρών που κατάστημα «Κ. Μαρούσης» ●●● Επειδή αυτά έγιναν εν έτει 1991, προφανώς ισχύει η μητσοτάκειος ρήση, ότι μετά την παρέλευση δεκαετίας επικρατεί η λήθη ●●● Μόνο που λαός χωρίς μνήμη είναι λαός χωρίς μέλλον ●●● Ο Κυριακόπουλος πρόεδρος της Λυρικής ●●● Πολύ σωστή τοποθέτηση ●●● Για να ξέρουμε όλοι τι εστί πολιτισμός για την αστική τάξη ●●● Ρωτήστε τον παρακαλώ να σας πει τρεις όπερες του Βέρντι ●●● Και στο καπάκι ρωτήστε τον να σας πει τρία σουξέ του

Πλούταρχου ●●● Ο Νταλάρας παράτησε την Κύπρο και έπιασε τους πρόσφυγες ●●● Πάντα με διάδεση προσφοράς αυτό το παιδί ●●● Ειδικά όταν δεν πάνε καλά οι δουλειές ●●● «Πολεμώ με την ηλιδιότητα» δήλωσε ο Βύρων ●●● «Η ηλιδιότητα είναι το μόνο αίτητο όπλο», έγραψε ο Οσκαρ Ουάιλντ ●●● Τον συσχετισμό των δύο φράσεων τον αφήνουμε στον αναγνώστη ●●● Και άλλη Βυρώνειος φράση που δα καταγραφεί στην Ιστορία, στο κεφάλαιο «Φράσεις μεγάλων ανδρών»

◆ Δεν υπάρχει ντροπή σ' αυτόν τον τόπο. Το ΕΣΡ επέβαλε πρόστιμο σε τηλεοπτικούς σταθμούς, επειδή μετέδωσαν πλάνα με τους τρεις κουμπάρους του σκανδάλου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που μεταφέρονταν δεμένοι με χειροπέδες στον ανακριτή. Θυμάστε να επιβλήθηκε κανένα πρόστιμο, όταν οι κατηγορούμενοι για συμμετοχή στη 17N μεταφέρονταν σιδηροδρόμους, φορώντας λευκά αλεξίσφαιρα γιλέκα και περιτρυπισμένοι από Ράμπο της Αντιτρομοκρατικής, σε απευθύνειας μετάδοση σπ' όλα τα κανάλια;

◆ Πολιτικάντης και φτηνιάρης (πολύ φτηνιάρης) ο Θο-

δωρής ο Ρουσόπουλος. Τόσο φτηνιάρης που έφτασε στο σημείο να προσπαθήσει να κάνει προβοκάτσια με μαθητική προκήρυξη η οποία έλεγε «εμείς οι μαθητές» και αναφερόταν σε κίνημα καταλήψεων τα προηγούμενα χρόνια. «Οι σημερινοί μαθητές ήταν τότε στην τρίτη δημοτικού», δήλωσε ο κυβερνητικός

εκπρόσωπος, με ύφος χιλίων λαρής. Ακολουθώντας τη λογική Ρουσόπουλου, το «εμείς» θα πρέπει να εξαφανιστεί από κάθε αναφορά σε συλλογικές μνήμες κινημάτων, πολιτικών παρατάξεων, εθνών. Μην ξανακουστεί κανείς να λέει «εμείς οι Ελληνες», αναφερόμενος στο 1821 ή το 1940. Ειδικά από την εθνικόφρονα παράταξη του Ρου-

σόπουλου.

◆ Στο e-mail της εφημερίδας λάβαμε την παρακάτω πρόσκληση: «Ο Κώστας Πρατσινάκης, υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με την "Πρωτοβουλία για τη Θεσσαλονίκη" και το Γιάννη Μπουτάρη, μας καλεί σε μια βραδιά με πολλές νότες, την απαραίτητη πολιτική, χα-

λαρή κουβέντα και ποτό... όσο πάρει. Θα τον συνοδεύσουμε ήθα μας συνοδεύει σε τραγούδια και μουσικές που ξέρουμε και σγαπάμε. Γιατί εμείς στις εκλογές περνάμε καλά». Ακολουθεί η μέρα, η ώρα και το μογαζί. Είναι, βέβαια, σύνθετες το φαινόμενο, αλλά εκείνο το «εμείς στις εκλογές περνάμε καλά», όπως και να το κάνουμε, είναι εξαιρετικά ενοχλητικό. Από πολιτική άποψη μιλώντας.

◆ «Έγραψε» πάλι ο γίγας Αντώναρος: «Η λειτουργία του ανταγωνισμού, όπως ξέρετε, είναι μια από τις προτεραιότητες της κυβερνητικής πολιτικής. Εχουν γίνει πολλά, συγκεκριμένα, αξιο-

τηλευτα».

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Νέα τριήμερη απεργία για 5η κατά σειρά εβδομάδα προτείνουν τώρα οι δάσκαλοι - αλλά για πρώτη φορά και οι καθηγητές - κλιμακώνοντας τις κινητοποιήσεις τους, τη στιγμή που οι καταλήψεις στα σχολεία πολλαπλασιάζονται καθημερινά και χθες (σ.σ 10/9) ξεπέρασαν τις 300 σε όλη τη χώρα.

Νέα σε κάθε σχολείο κάνουν κατάληψη ένας-δύο καθηγητές, τέσσερις-πέντε οικοδόμοι, πέντε-έξι μαθητές.

Μαριέττα Γιαννάκου Οι δάσκαλοι βρίσκονται στον δρόμο έναν μήνα τώρα και έχω την αίσθηση ότι βρίσκονται 100% με κομματικά κριτήρια.

Μιλιτάρδης Βαρβιτσιώτης Από το ΚΚΕ δηλώνεται ότι τυχόν καταλήψεις σε σχολεία-εκλογικά κέντρα θα διακοπούν προκειμένου οι πολίτες να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Το ερώτημα, όμως, είναι πώς θα αντιδράσουν οι αυτόνομες ομάδες και την Κυριακή και αμέσως

μετά... Τα κυβερνητικά επιτελεία εξακολουθούν να ποντάρουν στον «κοινωνικό αυτοματισμό» και ίσως εκπιμούν ότι μια μείζονα κρίση θα είναι αυτή που θα κινητοποιήσει τα εν υπνώσει ακόμα «αντανακλαστικά» του μέσου Ελληνα.

Ελεύθερος Τύπος Τα καρτέλ, όσον αφορά τις πιμές παραγωγού στα βασικά γεωργικά προϊόντα, ζουν και βασιλεύουν και το αγροτικό εισόδημα ροκανίζουν. Την ίδια στιγμή οι πιμές των προϊόντων στον καταναλωτή (λιανική) τραβούν ανεξέλεγκτα την ανηφόρα. Σύμφωνα

με τα στοιχεία από την εξελίξη των τιμών στα σιτηρά, το βαμβάκι, το κρασί, τη σταφίδα και το γάλα, οι πιμές παραγωγού μειώνονται δραματικά και αγγίζουν τις τιμές του 2000, ενώ την ίδια στιγμή οι βιομηχανίες αυξάνουν τις πιμές των προϊόντων (π.χ. ψωμί, γάλα, κ.ά.) χωρίς κανένα έλεγχο.

Ελευθεροτυπία Οπαντόπολης Οπαντόπολης Οπαντόπο

■ Στο αρχείο η υπόθεση Τσαλικίδη

Στο αρχείο έθεσε ο εισαγ-
γελέας Εφετών Μ. Ανδριωτέ-
λης (γνωστός από τη δεύτε-
ρη δίκη του ΕΛΑ) την υπόθε-
ση του θανάτου του Κ. Τσα-
λικίδη, υιοθετώντας στο σύ-
νολό της τη σχετική πρότα-
ση του γνωστού εισαγγελέα
Διώτη. Ο Διώτης στο πόρι-
σμά του αποφάνθηκε ότι ο
θάνατος του Κ. Τσαλικίδη
οφελεται σε αυτοκτονία και
όχι σε εγκληματική ενέργεια.
Σημείωνε, όμως, ότι ο θάνα-
τός του σχετίζεται με την
υπόθεση των υποκλοπών.

Τότε γιατί η υπόθεση πάει στο αρχείο; Πώς θα απαντηθούν όλα τα κρίσμα ερωτήματα που προκύπτουν από το ίδιο το πόρισμα Διώτη; Τι σημαίνει ότι ο θάνατος Τσαλικίδη σχετίζεται με το Vodafonegate; Πώς οκριβώσεις σχετίζεται; Τι ρόλο έπαιξε ο Τσαλικίδης; Τι ήξερε; Είχε κάποια εμπλοκή και ποια; Και τελικά γιατί να αυτοκτονήσει; Αισθανόταν ένοχος για κάτι; Πιέστηκε από κάποιους; Εκβιάστηκε από κάποιους;

Σε κανένα απ' αυτά τα ερωτήματα δεν πρόκειται να διθούν απαντήσεις. Η υπόθεση πήγε στο αρχείο (ενώ θα έπρεπε να συσχετιστεί με την υπόθεση των υποκλοπών), για να αποφορτιστεί η κύρια υπόθεση και να μη νομιμοποιείται η οικογένεια Τσαλικίδη να κάνει νομικές παρεμβάσεις.

■ Ψιλικατζής

Επ' αυτού δε μπορεί να πει τίποτα ο Πανίκας. Το «Βήμα» δημοσίευσε την Κυριακή φωτούπτιά από κατάλογο μπλοκ επιταγών, από τον οποίο προκύπτει ότι πήρε προσωπική επιταγή ύψους 3.000 ευρώ από το KEK «Θεσσαλονίκη», ιδιοκτησίας της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης. Ψηλιατζίδικο το ποσό (τι είναι 3.000 ευρώ πουλα για κοτζάμ Πανίκα);, αλλά άραγε είναι η μόνη επιταγή που έχει εισπράξει το παιδί του λαού, ο γιασουρτωμένος αοιδός, ο μάγκας ο σαλονικιός που φοράει παντελόνια και όχι στρινγκάκι;

Η εφημερίδα που έκανε την αποκαλύψη απευθύνθηκε στη διευθύντρια και διευθύνουσα σύμβουλο του νομαρχιακού ΚΕΚ Ζουμπούλια Αλμπανίδου (του στενού Πανικαϊκού πυρήνα), η οποία αρχικά δήλωσε ότι είναι έξοδα παραστάσεως, επειδή ο νομάρχης έκανε ταξίδια για να υποστηρίξει τα προγράμματα, αλλά όταν της είπαν με επιχειρήματα ότι αυτό δεν στέκει, γύρισε την πλάκα και δήλωσε ότι ο νομάρχης επιπλέον «διάβαζε τα προγράμματα και έκανε προτάσεις υποβολής!»

Ξανά στο έλεος της βροχής

Τις εικόνες τις έχουμε συνηθίσει πλέον. Κάθε χρόνο τα ίδια φαινόμενα. Με την πρώτη βροχή πλημμύρες. Με τον πρώτο καύσωνα πυρκαγιές. Και ο κύκλος της καταστροφής συνεχίζεται αέναος.

Τα αιτία για τις νέες πλημμύρες τα περιέγραψε με τον καλύτερο τρόπο ο καθηγητής Υδραιικής στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης Γ. Μηλόπουλος, που δήλωσε στην «Ελευθεροτυπία»:

«Τα ακραία φαινόμενα είναι για φθηνή κατανάλωση. Μήνας αναζητούμε άλλοθι σε μια δυνατή βροχή. Το ότι δεν έγινε καθαρισμός των χειμάρρων, δεν υπήρξε πρόβλεψη διοχετευσης των πλημμυρών, ούτε και αντιπλημμυρικής προστασίας είναι το ζητούμενο. Κι εδώ μπαίνουν τεράστιες ευθύνες. Βάζουν την αντιπλημμυρική θωράκιση, παρ' ότι φωνάζουν γ' αυτήν, σε τρίτη προτεραιότητα και τώρα πληρώνουμε πολλαπλάσια για να αποζημιωθούν οι πληγέντες, ενώ με σαφώς λιγότερα, αν υπήρχε προγραμματισμός, θα αντιμετωπίζονταν και ακραία φαινόμενα, τα οποία ευτυχώς

Τεχνοκράτης είναι ο άνθρωπος, γι' αυτό και μιλά για «Ελλειψη προγραμματισμού». Δεν αναζητά πολιτικά αίτια.

Ομως, δεν είναι καθόλου δύσκολο να βγάλουμε τα πολιτικά συμπέρασματα μέσα από μια τυπική τεχνοκρατική ανάλυση. Ζούμε στο βασιλείο της αρπαχτής και της απάτης. Οι μεγαλοεργολάβοι έχουν στήσει τρελό χορό και το κράτος τους κάνει πλότες. Οποιος δημόσιος υπάλληλος τολμήσει να κάνει καλά τη δουλειά του διώκεται ανελέγτα γιατί να μη χαλάει την πιάτσα. Οι πολιτικάντηδες αδιαφορούν και το κράτος κάνει οικονομία στα έργα κοινωνικής σημασίας. Τζόγο παιζει. Αντιπυρική προστασία; Άμα πάσει φωτιά θα δούμε τι θα κάνουμε. Αντι-

πλημμυρική θωράκιση; Αμα
πλημμυρίσουμε θα δούμε τι θα
κάνουμε.

Δείτε τον καυγά Ψωμιάδη-Σουφλιά. Ο ένας ρίχνει την ευθύνη στον άλλο. Τυπικά έχει δίκιο ο Σουφλιάς. Μόνο που δε λέει άλη την αλήθεια. Μήπως θα έπρεπε να μας πει και τι έκανε τα λεφτά τον Ψωμιάδης; Μήπως τα λεφτά πήγαιναν στις φιέστες και στους «κουμπάρους» (τεράστιο κύκλωμα κι αυτό και αδηφάργο). Οι πλημμύρες «του 'κατσαν» την τελευταία προεκλογική εβδομάδα, οπότε πρέπει να «αλυχτήσει» για να μην πάθει ζημιά. Όμως, τον εκθέτει ανε-

ημερομηνία μόλις του περασμένου Απρίλη, που προειδοποιούσε ακριβώς γι' αυτό που έγινε. Μήπως, όμως, είναι αύμοιρη ευθυνών η κυβέρνηση; Οχι γιατί και ο Ψωμιάδης δικός της είναι, αλλά γιατί η κεντρική διοίκηση είναι αυτή που πρέπει να ασκεί εποπτεία και ελέγχο στα κατώτερα όργανα. Τον Σουφλιά, όμως, τον νοιάζει μόνο να βγάλει την ευθύνη από πάνω του. Ας τη φορτωθεί ο Ψωμιάδης, ας τη φορτωθεί ο Παυλόπουλος, πολιτικός προϊστάμενος του

Ψωμιάδη, ας τη φορτωθεί ο Αλογοσκούφης, ας τη φορτωθεί οποιοισδήποτε άλλος πλην του Σουφλία. Λες και δεν υπάρχει ενιαία κυβερνητική ευθύνη.

Οσο για την Εγνατία, που πριν μερικές μέρες εγκαινίασε κάποια τμήματά της (αυτή την εγκαινιάζουν με το χιλιόμετρο, όπως είναι γνωστό) και με την πρώτη βροχή έγινε κατεστραμμένη πιοσίνα... φταίει το ΠΑΣΟΚ! Άλλο που δεν ήθελαν οι Πασόκοι, έστησαν στο άψε σιβήσε το δικοιοματικό καυγά. Μέχρι και ο Εξεχασμένος Τσοχατζόπουλος βγήκε στο γυαλί. Εσουραν ο ένας στον άλλο τα εξ αιμάτης κι ύστερα ογκαλιασμένοι πήγαν για καφέ στα κολωνακιώτικα στέκια. Γιατί τι είναι η αστική πολιτική; Δεν είναι η κορύφωση των κοινωνικών ανταγωνισμών. Είναι η τέχνη της εξαπάτησης του λαού και της απόσπασης της ψήφου του για την εφαρμογή μιας πολιτικής που ακόμα και στις λεπτομέρειες είναι σε βάρος του. Συγκρούονται, λοιπόν, μπροστά στις κάμερες και τα μικρόφωνα, προσπαθούν ο ένας να ρίξει τις ευθύνες στον άλλο και την ώρα της κάλπης κάνουν τον απολογισμό. Βλέπουν ποιος ήταν πιο μάγκας στην εξαπάτηση.

Δέντρο στο δάσος της διαπλοκής ο Νικήτας

Το πιο πιθανό είναι αύριο το βράδυ ο Νικήτας Κακλαμάνης να έχει εκλεγεί νέος δήμαρχος Αθηνών (του φτάνει ένα 42%). Το σκάνδαλο της προεκλογικής χρηματοδότησής του, όμως, από φαρμακευτικές εταιρίες δεν ξεπλένεται με καμιά εκλογή. Αν υπήρχε φιλότιμο, ο Καρφανλής θα έπρεπε να τον στείλει στο σπιτάκι του και ν' αφήσει άλλον να ηγηθεί του νεοδημοκρατικού συνδυασμού στην πρωτεύουσα. Ομως, το φιλότιμο είναι ειδός εν πλήρει ανεπαρκεία (μάλλον εξαφανισμένο) στην αστική πολιτική.

Υπήρξε οικάνδαλο; Αυτό πια είναι ηλίου φασινότερο. Και μόνο τα μούτρα του Νικήτα στην εκπομπή του Πρετεντέρακου να έβλεπε κανείς θα καταλάβαινε ότι ο τυπάκος πιάστηκε στα πράσα. Οτι η «Ελευθεροτυπία» των έβαλε στο τηγάνι και τον ξερόψυγε σαν βιενέζικο σονίτσελ. Οταν του έβγαλαν την αποκάλυψη ότι πέντε φραμακευτικές εταιρίες έσκασαν μερικές χιλιάδες ευρώπουλα για να πληρώσουν προεκλογική εκδήλωσή του στο «Ιντερκοντινένταλ», εφημερίδα στα δικαστήρια.

Στον αέρα, συντάκτης της «Ελευθεροτυπίας» αποκάλυψε ότι ο Κακλαμάνης διόρισε τον διευθύνοντα σύμβουλο μιας από τις πέντε φαρμακευτικές εταιρίες ως διοικητή του ΠΕΣΥ Κρήτης. Τον έβαλε δηλαδή υπεύθυνο για τις προμήθειες και όλα τα συναφρή μιας ολόκληρης περιφέρειας με κάμποσα νοσοκομεία. Και τι βρήκε να πει ο αθεόφροβος; Οτι τον διοικητή δεν το διόρισε ο ίδιος αλλά η αρμόδια επιτροπή της Βουλής! Λες και

απευθυνόταν σε μικρά παιδιά. Οταν όλοι ξέρουν ότι τους ΠΙΣΥΧάρχες τους διορίζει ο υπουργός και η Βουλή εγκρίνει (η έγκριση είναι εξασφαλισμένη μέσω της κυβερνητικής πλειοψηφίας). Σε δυο μέρες η «Ελευθεροτυπία» του β' γαλέ και τις θεωρημένες αποδείξεις στο όνομα των πέντε φαρμακευτικών εταιριών, που όλες τις είχε υπογράψει ως πελάτης η γραμματέας του! Πώς έγινε η φτιάξη; Η γραμματέας έκανε το «κονέ» με τις εταιρίες, αυτές δέχτηκαν να πληρώσουν τα χιλιάδες ευρώπουλα της προεκλογικής φίέστας στο πολυτελές

ξενοδοχείο και ρύθμισε μόνη της και τις τεχνικές λεπτομέρειες. Υπέγραψε τις αποδείξεις για λογαριασμό όλων των εταιριών και προφανώς πήρε και τα φράγκα για να εξοφλήσει το ξενοδοχείο. Απλά και συνηθισμένα πρόγματα.

Γιατί έδωσαν τα φράγκα οι εταιρίες; Για τον απλούστατο λόγο ότι ήταν σήγουρο πως ο Κακλαμάνης θα γινόταν υπουργός Υγείας σε περίπτωση εκλογικής νίκης της ΝΔ (που διογραφόταν σήγουρη).

εξάρες και έφερε ντόρτια.
Μήπως, όμως, μπορο

λοί οι άλλοι να μας πουν πού βρίσκουν τα λεφτά και χρηματοδοτούν τις προσωπικές προεκλογικές τους καμπάνιες; Πώς γίνεται και ανοίγουν ένα εκλογικό κέντρο στο κέντρο της Αθήνας και μερικά στις γειτονιές; Με τι λεφτά τυπώνουν όλο αυτό το χαρτομάνι και πληρώνουν επαγγελματίες για να το μοιράσουν ή να το τοιχοκολλήσουν; Το πιο προκλητικό είναι πως δύο κάνουν μετά τις εκλογές μια δήλωση στην οποία αναφέρουν τις εκλογικές δαπάνες οι οποίες πρέπει να είναι μέσα σε κάποια όρια και όλοι παρουσιάζονται συνεπείς με το νόμο, όταν το όριο δε μπορεί να καλύψει ούτε τον «αέρο» για ένα εκλογικό κέντρο (έτσι νομίζετε κλείνει ο άλλος το μαγαζί του για να το κάνει εκλογικό κέντρο ο Φουύφουτος; Από κάτι τέτοιες αρπαχτές περιμένουν να κονομήσουν οι έμπτοροι). Φυσικά, το πολύ παραδάκι το μαζεύουν τα στελέχη πρώτης γραμμής των κομμάτων. Οι προαλειφόμενοι για υπουργοί και οι ομαδάρχες,

Κατακόρυφη άνοδος των αμερικάνικων απωλειών στο Ιράκ

Οαριθμός των Αμερικάνων στρατιωτών που τραυματίστηκαν στο Ιράκ τον περασμένο μήνα σημειώσει κατακόρυφη άνοδο, φτάνοντας στο ψηλότερο μηνιαίο επίπεδο των δύο τελευταίων χρόνων. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στοιχεία του Πενταγώνου, τον περασμένο Σεπτέμβρη, τραυματίστηκαν στο Ιράκ 776 Αμερικάνοι στρατιώτες. Πρόκειται για το μεγαλύτερο αριθμό από την πολιορκία της Φαλούτζα το Νοέμβρη του 2004, ενώ ο αριθμός των απωλειών αναμένεται να αυξηθεί ακόμη περισσότερο τον Οκτώβριο, αφού μόνο μέσα στην πρώτη βδομάδα του μήνα ο αριθμός των τραυματών έφτασε στους 300.

Η κατακόρυφη αυτή αύξηση αποδίδεται από αμερικάνους διοικητές τόσο στις συνεχίζομενες επιχειρήσεις εναντίον των ανταρτών στην επαρχία Ανγκάρ ούσο και στη συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού αμερικάνων στρατευμάτων στις επιχειρήσεις που γίνονται στη Βαγδάτη και επισημαίνουν ότι ο αριθμός των τραυματών είναι πολύ καλύτερο κριτήριο της σφραγίδης των συγκρούσ-

ων, γιατί οι βελτιώσεις στον εξοπλισμό και στην ιατρική περίθαλψη επιτρέπουν σε πολλούς τραυματισμένους, που σε παλιότερους πολέμους θα πέθαιναν, να επιβιώνουν. Σήμερα μόνο 1 στους 8 τραυματίες πεθαίνει, ενώ στον πόλεμο του Βιετνάμ η αναλογία ήταν 1 στους 3. Συνολικά, από την αρχή του πολέμου στο Ιράκ, ο αριθμός των νεκρών Αμερικάνων στρατιωτών έχει ξεπεράσει τους 2.750 και ο αριθμός των τραυματιών τους 20.000.

Μεγάλες όμως απωλεις έχει υποστεί και η ιρακινή αστυνομία τα δύο τελευταία χρόνια από επιθέσεις ανταρτών. Οπως ανακοίνωσε στις 6 Οκτωβρίου ο Αμερικάνος στρατηγός Τζόζεφ Πέτερσον, υπεύθυνος για την εκπαίδευση της ιρακινής αστυνομίας, 4.000 περίπου Ιρακινοί αστυνομικοί έχουν σκοτωθεί και περισσότεροι από 8.000 έχουν τραυματιστεί τα δύο τελευταία χρόνια. Παραδέχτηκε επίσης ότι τα αποσπάσματα θανάτου έχουν διεισδύσει στην αστυνομία, ότι ο αριθμός των τραυματών και όχι των νεκρών στρατιωτών είναι πολύ καλύτερο κριτήριο της σφραγίδης των συγκρούσ-

ων, γιατί οι βελτιώσεις στον εξοπλισμό και στην ιατρική περίθαλψη επιτρέπουν σε πολλούς τραυματισμένους, που σε παλιότερους πολέμους θα πέθαιναν, να επιβιώνουν. Σήμερα μόνο 1 στους 8 τραυματίες πεθαίνει, ενώ στον πόλεμο του Βιετνάμ η αναλογία ήταν 1 στους 3. Συνολικά, από την αρχή του πολέμου στο Ιράκ, ο αριθμός των νεκρών Αμερικάνων στρατιωτών έχει ξεπεράσει τους 2.750 και ο αριθμός των τραυματιών τους 20.000.

Στο μεταξύ, ενώ οι Αμερικάνοι μεταφέρουν δυνάμεις από την επαρχία Ανγκάρ στη Βαγδάτη σε μια προσπάθεια να περιορίσουν την εκτός ελέγχου δράση των αποσπασμάτων θανάτου και της σιτικής πολιτοφυλακής Αλ - Μοχαντί του Μοκτάντα αλ - Σάντρ, η βία επεκτείνεται και κλιμακώνεται και στο νότιο και βόρειο Ιράκ.

Την περασμένη Κυριακή, ξέσπασε σφραγίδη μάχη στην πόλη Ντιβανίγια του νότιου Ιράκ, με σιτικό στην πλειοψηφία πληθυσμό, όταν εισέβαλαν αιφνιδιαστικά τα ξημερώματα αμερικανικά και ιρακινά στρατεύματα για να συλλάβουν ένα διοικητή της πολιτοφυλακής του Μοχαντί. Οι συγκρούσεις κράτησαν 6 ώρες και κατά τη διάρκεια τους κατοιστράφηκε από τα πυρά της σιτικής πολιτοφυλακής τουλάχιστον ένα τακ Μ1A2 Abrams. Στην περιοχή υπάρχει μεγάλη ένταση από τον περασμένο Αύγουστο που είχε γίνει πάλι σφραγίδη μάχη στην θέση θεωρούνταν πιο σταθερή και ασφαλής περιοχή. Στο πλούσιο σε πετρέλαιο Κίρκουκ οι επιθέσεις με αυτοκίνητα - βόμβες πενταπλασιάστηκαν το περασμένο μήνα. Από 3 τον περασμένο Αύγουστο ανέβηκαν στις 16 το Σεπτέμβριο και οι νεκροί αντίστοιχα από 12 σε 42, σύμφωνα με τα στοιχεία της αστυνομίας.

Η κλιμάκωση της βίας σχετίζεται με την προσπάθεια της τοπικής κυβερνητικής στρατεύματας. Ο επικεφαλής

του γραφείου του Σαντρ στην Ντιβανίγια δήλωσε ότι «ο αμερικανικός στρατός σκοπεύει να εξαπολύσει μεγάλης κλίμακας επιχείρηση εναντίον του Στρατού του Μοχαντί και θα επιχειρήσει να εισβάλλει στη Σαντρ Σίτη της Βαγδάτης».

Δυο μέρες νωρίτερα, είχε επιβληθεί 36ωρη απογόρευση κυκλοφορίας πεζών και οχημάτων στην πόλη Κίρκουκ του βόρειου Ιράκ, κατά τη διάρκεια της οποίας ιρακινά στρατεύματα με την υποστήριξη αμερικανικών ελικοπτέρων έκαναν επιδρομές και έρευνες σε διάφορα κτίρια και κατοικίες αναζητώντας ύποπτους επιθέσεων και όπλα. Οι επιθέσεις αυξάνονται συνεχώς και στο βόρειο Ιράκ, που θεωρούνταν πιο σταθερή και ασφαλής περιοχή. Στο πλούσιο σε πετρέλαιο Κίρκουκ οι επιθέσεις με αυτοκίνητα - βόμβες πενταπλασιάστηκαν τον περασμένο μήνα. Από 3 τον περασμένο Αύγουστο ανέβηκαν στις 16 το Σεπτέμβριο και οι νεκροί αντίστοιχα από 12 σε 42, σύμφωνα με τα στοιχεία της αστυνομίας.

Η κλιμάκωση της βίας σχετίζεται με την προσπάθεια της τοπικής κυβερνητικής στρατεύματας. Ο επικεφαλής

να αλλάξει τη σύνθεση του πληθυσμού, μειώνοντας το ποσοστό των Αράβων, και να ενσωματώσει με δημοψήφισμα την πόλη στην αυτονομη κουρδική περιφέρεια. Γ' αυτό και οι επιθέσεις που αποδίδονται σε Αραβες έχουν στόχο συνήθως, τουλάχιστον μέχρι στιγμής, τοπικούς κυβερνητικούς αξιωματούχους, στελέχη και γραφεία των κουρδικών κομμάτων και την κουρδική αστυνομία, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι όσο οξύνεται η κατάσταση δεν θα πολλαπλασιαστούν οι επιχειρήσεις εθνοκάθαρσης και από τις δύο πλευρές, όπως συμβαίνει στη Βαγδάτη. Παρόμοια είναι η κατάσταση και στη Μοσούλη, όπου ίμως η πλειοψηφία είναι Αραβες, ενώ εκατοντάδες κουρδικές οικογένειες έχουν εγκαταλείψει την πόλη.

Παράλληλα, βέβαια, συνεχίζονται με την ίδια ένταση οι επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης εναντίον των κατοχικών δυνάμεων και των συνεργατών τους, οι οποίες ίμως επισκιάζονται από τις ειδήσεις για τα δεκάδες θύματα των αποσπασμάτων θανάτου που ανακαλύπτονται καθημερινά. Ετοιμαζείται και η κατακόρυφη άνοδος των αμερικανικών απωλειών τον τελευταίο μήνα. Από τις πιο πρόσφατες σημαντικές επιχειρήσεις της ιρακινής αντίπροσού που εκτελείται στην Βαγδάτη. Οι αλληλήλεγκτες εκρήξεις που προκλήθηκαν συγκλόνισαν την ιρακινή πρωτεύουσα και οι φωτιές έκαψαν για περισσότερες από 14 ώρες. Την ευθύνη της επιθέσης ανέλαβε ο «Ισλαμικός Στρατός» και θεωρείται μεγάλη επιτυχία της ιρακινής αντίστασης, γιατί σπάνια προγραμματίζονται με επιτυχία τέτοιες επιχειρήσεις λόγω των αυστηρών μέτρων ασφαλείας στις αμερικανικές εγκαταστάσεις.

Πολλαπλάσιος ο αριθμός των νεκρών στο Ιράκ

«Εκτιμούμε ότι σαν συνέπεια της συμμαχικής εισβολής της 18ης Μάρτη 2003 έχουν πεθάνει περίπου 655.000 Ιρακινοί περισσότεροι από τον αναμενόμενο αριθμό (σ. νεκρών) σε μία κατάσταση μη-υγκρουστης. Ο αριθμός αυτός ισοδυναμεί με το 2.5% περίπου του πληθυσμού στην περιοχή μελέτης. Περίπου 601.000 απ' αυτούς τους θανάτους οφείλεται σε βίαιες αιτίες». Αυτή η συγκλονιστική πραγματικά αποκάλυψη του μεγέθους της γενοκτονίας στο Ιράκ, που συντελείται μπροστά στα μάτια της ανθρωπότητας, έγινε από μία ομάδα Ιρακινών και Αμερικανών επιδημιολόγων, με τη χορηγία μάλιστα δύο αμερικανικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, του διάσημου πανεπιστημίου MIT και της Σχολής Δημόσιας Υγείας Johns Hopkins Bloomberg.

Το πραγματικά τεράστιο νούμερο των νεκρών από την κατοχή του Ιράκ είναι πάνω από 20 φορές μεγαλύτερο από το νούμερο που έδωσε ο Μπους σε ένα λόγο του το Δεκέμβρη του περασμένου χρόνου και πάνω από 10 φορές μεγαλύτερο από προηγούμενη εκτίμηση της βρετανικής ερευνητικής ομάδας "Iraq Body Count". Ο Ρόναλντ Βάλτμαν, επιδημιολόγος απ' το πανεπιστήμιο Κολούμπια που εργάζεται στο Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Επιδημιών, δήλωσε στην «Ουάσινγκτον Πόστ» (11/10), ότι η μεθοδολογία που ακολουθήσει αυτή η έρευνα, είναι «δοκιμασμένη και αληθινή», προσθέτοντας ότι «είναι η καλύτερη εκτίμηση που μπορούμε να κάνουμε για τη μέτρηση της θνητισμότητας». Η έρευνα έγινε απ' τις 20 Μάρτη μέχρι τις

10 Ιούλη από οχτώ ιρακινούς ψυχιάτρους, τα δε αποτελέσματά της επεξεργάστηκαν Αμερικανοί και Ιρακινοί επιδημιολόγοι. Οι ψυχίατροι επισκέφτηκαν 1849 τυχαία νοικοκυρία με μέσο όρο 7 μελή το καθένα. Ρώτησαν ένα άτομο από κάθε νοικοκυρίο για τους θανάτους τους τελευταίους 14 μήνες πριν από την εισβολή και στην περίοδο μετά. Πάνω από το 90% των ερωτηθέντων που δήλωσαν θανάτους έδειξαν και ανάλογα πιστοποιητικά. Η ακρίβεια της έρευνας επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι με τους ρυθμούς θητησμότητας που εκπιμένει προηγούμενης έρευνας, που έγινε το 2004, η οποία μιλούσε για 100.000 νεκρούς, ενώ με την παρούσα έρευνα έχουν έτσι 112.000. Το ίδιο ισχύει και για τη θνητισμότητα πριν τον πόλεμο, που τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας είναι σχεδόν ταυτόσημα μ' αυτά της CIA και του αμερικανικού Γραφείου Απογραφής.

■ Μεξικό

Ανυποχώρητοι οι εξεγερμένοι της Οαχάκα

Αφού διένυσε χιλιάδες χιλιόμετρα, έφτασε στις 10 Οκτωβρίου στην πόλη του Μεξικού το καραβάνι των 5.000 διαδηλωτών από την πόλη Οαχάκα. Κρατώντας πανό, ομοιόμορτα του κυβερνήτη της πολιτείας Ουλίσες Ρουΐζ και φρέρετρα, ένα από τα οποία έγραψε «η κακή κυβέρνηση είναι νεκρή», διαδήλωσαν στους κεντρικούς δρόμους της μεξικανικής πρωτεύουσας απαιτώντας την παραίτηση του κυβερνήτη Ουλίσες Ρουΐζ, τον οποίο κατηγορούν ότι κέρδισε τις εκλογές με νοθεία και τον θεωρούν υπεύθυνο για τη βίαιη και σε αρκετές περιπτώσεις αιματηρή καταστολή των εξεγερμένων της Οαχάκα.

Το έναυσμα της εξέγερσης έδωσε η απεργία 70.000 δασκάλων, που δεκίνησε στις 22 Μαΐου, με αποτέλεσμα να κλείσουν 14.000 σχολεία, στα οποία φοιτούν 1,3 εκατομμύρια μαθητές. Με την έναρξη της απεργίας χιλιάδες δάσκαλοι εγκαταστάθηκαν σε σκη-

νές στην πλατεία Ζόκαλο, την κεντρική πλατεία της πόλης,

δημοφιλή τόπο επίσκεψης των τουριστών, που συρρέουν στη γραφική Οαχάκα, η οποία έχει χαρακτηριστεί από την UNESCO ως παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά.

Οι αρχικές διεκδικήσεις των δασκάλων ήταν η αναπροσαρμογή των μισθών τους με βάση το κόστος ζωής, η ενίσχυση των υποστηρικτικών προγραμμάτων για τα σχολεία, κυρίως με έργα υποδομής, η χορήγηση επιδόματος εξοπλισμού και εκπαιδευτικού υλικού, η παροχή συσσιτίου στους φτωχούς μαθητές και

ο τερματισμός της καταστολής σε βάρος των εργαζόμενων στην εκπαίδευση, η διαλεύκανση υποθέσεων αγνούμενων και η οπελευθέρωση πολιτικών κρατούμενων από προηγούμενες κινητοποιήσεις τους.

Στις 14 Ιουνίου η κυβέρνηση της Πολιτείας Οαχάκα απάντησε στις διεκδικήσεις των δασκάλων με άγρια καταστολή. Τα ξημερώματα 3.500 μπάτσοι επιτέθηκαν με πρωτοφανή βαρβαρότητα, χρησιμοποιώντας κλομπ και δακρυγόνα, και εκκένωσαν

τους δρόμους και την πλατεία Ζόκαλο από τους απεργούς δασκάλους, με αποτέλεσμα δεκάδες συλλήψεις και τον τραυματισμό τουλάχιστον 92 ανθρώπων. Κατέστρεψαν επίσης τις εγκαταστάσεις του Radio Planton, ενός ασύρματου σταθμού που μετέδιδε ειδήσεις από την απεργία των δασκάλων. Όμως, μετά από αφιμοχίες μερικών ωρών, οι απεργοί κατάφεραν να ανακατολάβουν την πλατεία. Μετά την καταστροφή του Radio Planton, ομάδες φοιτητών και δασκάλων κατέλαβαν το Radio Universidad, το σταθμό του Ανεξάρτητου Πανεπιστημίου Benito Juarez της Οαχάκα, και άρχισαν να μεταδίδουν όσα συνέβαιναν στους δρόμους της πόλης. Στις 16 Ιουνίου, 160.000 διαδηλωτές κατέκλυσαν τους δρόμους ενώνοντας τη φωνή τους με αυτή των δασκάλων και απαιτώντας την παραίτηση του κυβερνήτη της Πολιτείας Ουλίσες Ρουΐζ, που θεωρείται υπεύθυνος **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7**

■ Παλαιστίνη

Στο δρόμο για νέες εκλογές...

«Πώς μπορεί μία εξουσία που να κατηγορεί η μία την άλλη; Αν είναι έτσι, θα πρέπει να πάμε ξανά στο λαό. Οποιαδήποτε χώρα που η κυβέρνησή της φτάνει σε αδιέξοδο καλεί σε πρόωρες βουλευτικές εκλογές». Τα λόγια του επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας της Φατάχ στην παλαιστινιακή βουλή, Αζάμ Αλ-Αχμέντ, σε συνέντευξη Τύπου στη Ραμάλα, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ότι η Φατάχ έχει βάλει πλέον μπροστά τις μηχανές για να ανατρέψει την κυβέρνηση της Χαμάς.

Η στάση του Χανίγια; «Κύριε πρόεδρε, ελάτε στη Γάζα. Ελάτε στη Γάζα να ξαναρχίσουμε το διάλογο... και να ανακηρύξουμε μία κυβέρνηση ενότητας». Αυτά είπε, απευθυνόμενος στον Αμπάτ, ο πρωθυπουργός της κυβέρνησης της Χαμάς την προηγούμενη Παρασκευή μπροστά σε δεκάδες χιλιάδες υποστηρικτές της οργάνωσής του, που συγκεντρώθηκαν στο μεγαλύτερο γήπεδο της Λωρίδας της Γάζας. Τι νόημα έχει μια τέτοια έκκληση, όταν γνωρίζει ότι ο Αμπάτ απαιτεί πλήρη ευθυγράμμιση με την αμερικανική πολιτική

Συγκέντρωση της Χαμάς στη Γάζα

Συγκρούσεις με τους Σιωνιστές στη Ραμάλα

τεί ως πρώτο όρο την αναγνώριση του Ισραήλ; Ο Χανίγια το απέκλεισε αυτό κατηγορηματικά για μια ακόμα φορά, βροντοφωνάζοντας μάλιστα τρεις φορές ότι δεν θα αναγνωρίσει το Ισραήλ. Και

δεν θα το κάνει γιατί αυτό θα σημάνει και το πολιτικό τέλος της Χαμάς.

Αυτό έδειξε και η αποτυχία της διαμεσολάβησης του υπουργού Εξωτερικών του Κατάρ. Μιας διαμεσολάβησης

...και το αγκάθι της Αντίστασης

Μπορεί ο Αμπάτ να ετοιμάζεται να βάλει πλώρη για νέες εκλογές στην Παλαιστίνη διαλύοντας την κυβέρνηση της Χαμάς, τα πράγματα δεν είναι ούτε και τόσο εύκολα για να εφαρμόσει ανενόχλητος τα (αμερικανόπνευστα) σχέδιά του. Η Αντίσταση συνεχίζεται στην Παλαιστίνη, ταυτόχρονα με τις συνεχίσεις ισραηλινές επιθέσεις και δολοφονίες στα παλαιστινιακά εδάφη. Την περασμένη Τρίτη, οι Σιωνιστές κατόρθωσαν να συλλάβουν, μετά από εισβολή 30 στρατιωτικών οχημάτων στο κέντρο της Ραμάλα και ανταλλαγή πυρών, οχτώ Παλαιστίνιους μεταξύ των οποίων ένα μέλος της οργάνωσης «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα» (που πρόσκεπται στη Φατάχ), ενώ δύο πύρωσιλοι εκτοξεύτηκαν την ίδια μέρα από παλαιστινιακές αντιστασιακές οργανώσεις κατά ισραηλινών στρατιωτικών εγκαταστάσεων στη Λωρίδα της Γάζας και κατά ισραηλινού εποικισμού βόρεια της Λωρίδας.

Μπροστά στη δράση της αντίστασης, οι Σιωνιστές συνεχίζουν κι εντείνουν τις επιθέσεις τους μη διστάζοντας να βομβαρδίσουν το σπίτι ενός βουλευτή της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας, ενώ οι ανταποκρίσεις των παλαιστινιακών πρα-

κτορείων αναφέρουν καθημερινές δολοφονίες (ή ανεπιτυχείς απόπειρες δολοφονίας) Παλαιστίνιων μαχητών τόσο στη Λωρίδα της Γάζας όσο και στη Δυτική Οχθη. Μ' αυτά τα δεδομένα πώς θα μπορούσαν (ακόμα και να το 'θελαν') να αναγνωρίσουν το Ισραήλ ακόμα και οι πιο συμβιβαστικοί ήγέτες της Χαμάς (όπως ο πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγια);

Πώς όμως θα μπορέσει να διαλύσει ο Αμπάτ αυτή την κυβέρνηση με το αιτιολογικό ότι δεν αναγνωρίζει τους Σιωνιστές, την ίδια σπηλιή που οι τελευταίοι εμφανίζονται αδιάλλακτοι και σιληροί; Σ' αυτή την περίπτωση ο Αμπάτ θα πρέπει να αναμένει διαφορούς απ' τις ιδιές του τις γραμμές, πρόγραμμα που σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης (που πρόσκεπται στη Χαμάς) έγινε στη Ραμάλα. Ενα τμήμα της οργάνωσης «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα» έβγαλε ανακοίνωση το περασμένο Σάββατο, με την οποία καταδικάζει τις πιέσεις αυτών που καλούν για αναγνώριση του Ισραήλ, χαρακτηρίζοντάς τους προδότες που συνεργάζονται με την Αμερική και το Ισραήλ που πολιορκούν τον παλαιστινιακό λαό μέσω της οικονομικής κρίσης.

Αλληλέγγυοι ή συνένοχοι;

Η αφίσα που εικονίζεται παραπάνω άρχισε να κολλιέται στους τοίχους από τα μέσα της τρέχουσας εβδομάδας και συμπυκνώνει τη δική μας θέση απέναντι στο κορυφαίο γεγονός του τελευταίου διμήνου: τη μεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που από Δευτέρα μπαίνει αισίως στην πέμπτη εβδομάδα της. Για το ότι αυτό είναι το κορυφαίο γεγονός και όχι το καραγκιοζίλικι των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών μάλλον δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε. Άκομη και εκείνοι που θα πάνε αύριο και θα ψηφίσουν κάποιον συνδυασμό συμφωνούν μαζί μας.

Το σχέδιο της κυβέρνησης είναι διάφανο κι ας λέει ο Γιωργάκης ότι είναι κυβέρνηση χωρίς σχέδια (αυτόν τον βολεύει η άσφαιρη αντιπολίτευση). Η κυβέρνηση περιμένει να λυγίσουν οι δάσκαλοι από το οικονομικό βάρος των χαμένων ημερομισθίων, να λυγίσουν από το βάρος της ανάγκης, να βάλουν στη μπάντα το φιλότιμο και την αξιοπρέπεια, να σκύψουν το κεφάλι και να γυρίσουν πτηπμένοι στα σχολεία. Για να κάνουν καιρό να ξανασπάσουν κεφάλι οι ίδιοι. Για να λειτουργήσει η πήττα τους ως δαμόκλειος σπάθη που θα κρέμεται πάνω από κάθε κλάδο εργαζόμενων που θα αποπειραθεί να διεκδικήσει μέσα από μαζική και παρατεταμένη απεργία. Για να εξαπλωθεί ένα πνεύμα πττοπάθειας και να βασιλεύσει το κράτος της λιτότητας και της καταστολής.

Εδώ που φτάσαμε, η απεργία αυτή είναι υπόθεση όλων μας. Ας απαντήσουμε, λοιπόν, στο ερώτημα του τίτλου: αλληλέγγυοι στους απεργούς συναδέλφους μας ή συνένοχοι της κυβέρνησης;

Πάνω, ο γνωστός ΜΑΤάς με τη σιδερογραθία επί κυβέρνησης ΝΔ. Αριστερά, άγνωστοι ΜΑΤάδες με σιδηροδέσμους και χτυπημένους εκπαιδευτικούς, εν ειδεί θηραμάτων, τον Ιούνιο του 1998, επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ...

■ Ποιος απομονώθηκε;

Οταν ακόμα και στη συντηρητική «Καθημερινή», που ακούει απεργία ή διαδήλωση και παδαίνει αλλεργία, εμφανίζονται σχόλια σαν το παρακάτω

«Ιωσάς δα ἐπρεπε να αναλογιστούμε κα-
τά πόσο η συμπάθεια αυτή δεν πρέπει να
μεταφραστεί και σε ἔμπρακτη υποστήριξη
στους ανδρώπους που έχουν αναλάβει να
συνδιαμορφώσουν την παιδεία των παι-
διών μας και κατ' επέκταση το μέλλον της
δικής μας κοινωνίας. Ελάχιστη συνδρομή
στο σημερινό συλλαλητήριό τους να μην
γκρινιάζουμε για το κυκλοφοριακό χάος
στο κέντρο της Αθήνας. Είναι και η σιω-
πή ένδειξη αλληλεγγύης».

Δικαιούμαστε να ρωτήσουμε: ποιος απομόνωθηκε από την κοινωνία, οι απεργούντες δάσκαλοι και νηπιαγωγοί ή η κυβέρνηση;

■ Κάνουν ό,τι μπορούν

Ο,τι περνάει από το χέρι της κάνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ για να βάλει εμπόδια στην έκφραση της αλληλεγγύης προς τους απεργούς δασκάλους και νηπιαγωγούς. Για δεύτερη συνεχή εβδομάδα ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ σε αγαστή συνεργασία απέρριψαν την πρόταση για πραγματοποίηση 24ωρης απεργίας αλληλεγγύης. Από την άλλη, δεν μπορούσαν να απορρίψουν ξανά και την πρόταση για 4ωρη στάση εργασίας. Τι έκαναν, όμως; Κήρυξαν 4ωρη στάση για την περασμένη Τετάρτη μόνο για την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη και όχι πανελλαδικά.

■ Βρομιάρηδες

Παίρνεις μια απ' αυτές τις εφημερίδες που διανέμονται δωρεάν. Πρόκειται για την κουλουριάρικη εκδοχή του δωρεάν διανεμόμενου Τύπου, με ορισμένες βαρύγδουπες υπογραφές στο συγγραφικό «ρόστερ». Ημερομηνία έκδοσης 5 Οκτώβρη. Ημέρα Πέμπτη. Σε λίγες ώρες η Αθήνα και άλλες μεγάλες πόλεις θα βουλιάζουν από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια των τελευταίων χρόνων. Πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια. Για την Παιδεία και τα προβλήματά της. Θέματα που κατ' εξοχήν απασχολούν το αναγνωστικό κοινό της εν λόγω εφημερίδας, που είναι νέοι, φοιτητές, επιστήμονες, με ευαισθησίες και πολιτιστικά ενδιαφέροντα. Και όμως, στο εξώ-

φυλλο δεν υπάρχει λέξη για το μεγάλο δέμα των ημερών, που κυριαρχεί στα πρωτοσέλιδα όλων των άλλων εφημερίδων. Ξεφυλλίζεις μία προς μία και τις 64 σελίδες της. Τίποτα απολύτως. Ούτε λέξη. Προφανώς, η περί πολιτισμού αντίληψη αυτής της φυλλάδας δεν χωρά ούτε την Παιδεία ούτε τα προβλήματά της. Κυρίως, όμως, δε χωρά ανδρώπους με αξιοπρέπεια που δίνουν έναν έντιμο αγώνα. Χωρά μόνο το «εναλλακτικό» life style, τον ατομισμό, το «πέρνα εσύ καλά και γάμησε τους όλους».

■ Τι παιχνίδια παιζεται;

Πρέπει να έχει περάσει πάνω από μήνας από τότε που κάποιοι πολίτες, απ' αυτούς που συνηθίζεται να αποκαλούνται επώνυμοι, συνέταξαν ένα κείμενο υπεράσπισης του Ηρακλή Κωστάρη και το έδωσαν για δημοσίευση στην «Ελευθεροτυπία». Εκτοτε ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Το άρδρο δε δημοσιεύεται και υποψιαζόμαστε ότι δια το φάει το σκοτάδι, όπως έφαγε και μια συνέντευξη του Χριστόδουλου Ξηρού, που δόθηκε λίγες μέρες πριν αρχίσει η δίκη. Μήπως μπορεί η ιδιοκτησία και η διεύθυνση της «Ελευθεροτυπίας» να μας πει τι ακριβώς παιχνίδι παιζει; Εμείς ξέρουμε, αλλά δέλουμε να βγουν να το πουν αυτοί. Κυρίως η ιδιοκτησία, που είναι αυτή που μπλοκάρει κάθε κείμενο συμπαράστασης, εκτός απ' αυτά που αφορούν ένα συγκεκριμένο κατηγορούμενο. Και επειδή αφελείς δεν είμαστε για να περιμένουμε απάντηση, αναρωτιόμαστε αν

το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να αντιδράσει με καταγγελτικό λόγο. Όσο τα προβλήματα παραμένουν κλειστά, η ιδιοκτησία της «Ελευθεροτυπίας» δα κάνει μια χαρά τη βρόμικη δουλειά της.

■ Λιγη ντροπή

Ομάδα φοιτηών στα Χανιά στόλισε με
μια τούρτα αμυγδάλου τον πρύτανη του
Πολυτεχνείου Κρήτης. Ο εν λόγω πρύτα-
νης είναι διακοπέμενη ιδιαίτερα στις

■ Οραίο μου πληνυτήριο

Ο τίτλος παραπέμπει σε μια παλιά ταινία, αλλά το δέμα μας δεν έχει να κάνει με την κινητογραφική μυδοπλασία. Έχει να κάνει με την υντανή πραγματικότητα. Με το ωραίο πλυντήριο «Η ΚΑΛΠΗ». Μετά τον Πανίκα Ψωάδη, που όταν τον στρίμωξαν με τους κουάρους και τα σχετικά, απάντησε ότι ο λαός θεοσαλονίκης δα δώσει την απάντηση, τον δρόμο ακολουθεί και ο πολύφερνος Νίκος Κακλαμάνης. Συγκεκριμένα στοιχεία για κρηματοδότηση προεκλογικής του φιέστας φαρμακευτικές εταιρίες είδαν το φως, άλλογια ν' αγαπιόμαστε απάντησε αυτός. Κι ν του ζήτησαν συγκεκριμένες απαντήσεις, δίξει την τελική κορόνα: «Την απάντηση δα σει την Κυριακή ο λαός».

΄ άλλα λόγια... ψηφίστε, σκουπίστε, τελειώτε. Η κάλπη γίνεται πλυντήριο για κάθε δάλο. Κολυμβήδρα του Σιλωάμ στην οποία τίζεται κάθε «λαδιάρχης» και βγαίνει καρός. Δεν είναι η πρώτη φορά που παρατητικό το φαινόμενο. Τα ίδια έλεγαν και οι Παπαϊούτερα. Αν το σχολιάζουμε δεν είναι να ψέξουμε τους αισθούς πολιτικούς. Αυδουλεία τους κάνουν. Για τους ψηφοφόρους γίνεται το σχόλιο, που οι πολιτικοί τους τωπίζουν ως... απορρυπαντικό, αλλά αυτεκεί... επιμένουν να ψηφίζουν.

χωρίς σχόλια

αρχές του περασμένου καλοκαιριού, μη διστάζοντας να παρατάξει ακόμα και τα ΜΑΤ για να χτυπήσουν τους φοιτητές που επιχειρούσαν να καταλάβουν κτίριο του πανεπιστημίου για να το μετατρέψουν σε κέντρο πληροφόρησης για τις κινητοποιήσεις τους. Απ' όλο το φοιτητόκοσμο η συγκεκριμένη ενέργεια αντιμετωπίστηκε θετικά. Εκτός από το ΔΣ του Ενιαίου Συλλόγου Φοιτητών Πολυτεχνείου, που έβγαλε μια ανακοίνωση που δια τη ζήλευε και ο Πόντιος Πιλάτος. Από τη μια καταγγέλλει τον πρύτανη για αντιδημοκρατική συμπεριφορά και από την άλλη δηλώνει ότι σε καμία περίπτωση δεν υιοθετεί ενέργειες σαν το... τουρτάρισμα του πρύτανη. Εμ, δε γίνεται να είσαι και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ...

■ Μεταγραφές

Τα «λαμπερά πρόσωπα» δίνουν και πάρνουν στην πολιτική πιάτσα. Απ' όλα έχει ο μπαξές. Και προπαντός τρανταχτές μεταγραφές. Ας πούμε, η Τριφύλλη από ΚΚΕ και ΣΥΝ τώρα είναι με τη ΝΔ. Ο Γκλέσος από παιδί του Κωλωνακίου και φανατικός λοκατζής τώρα έγινε καρακομουνισταράς. Ο Μητσιάς, που παλιά ήταν αριστερός και μετά πήγε στην ΠΟΛΑ του Σαμαρά, τώρα ξαναέγινε ΚΚΕ. Ο Σπ. Εργολάβος, υπουργός δήμαρχος του ΚΚΕ στα Γιάννενα, τώρα κατεβαίνει υπουργός δήμαρχος με σύμβουλος με το συνδυασμό της ΝΔ. Ο Ηρ. Γκότσης, «πουλέν» του Περισσού και επί χρόνια υπουργός δήμαρχος του στη Νέα Ιωνία, κατεβαίνει ανεξάρτητος και οι πρώην σύντροφοι τον καταγγέλλουν. Ο λαός αυτά τα φαινόμενα τα λέει... αλλαξοκωλίες. Στο δαυμαστό κόσμο της αστικής πολιτικής, όμως, οι αλλαξοκωλίες είναι το πιο φυσιολογικό πράγμα του κόσμου. Παράγοντες και παραγοντίσκοι από τη μια, «λαμπεροί επώνυμοι» από την άλλη, συνδέουν το μωσαϊκό της πολιτικής αδλιότητας, που χαρακτηρίζεται... πολιτική αρχών και... ανιδιοτελής προσφορά στο κοινωνικό σύνολο. Πάντα έτσι ήταν, αλλά φέτος το παραξήλωσαν.

■ Πολιτική συνέπεια

Στο κόμμα μας, προγραμματοποιήμε αυτό που υποοχόμαστε. Μόνο οι ανόρτοι θα μπορούσαν να πιστέψουν ότι δεν αγωνίζομαστε κατά της διαφθοράς. Διότι, ένα είναι βέβαιο για μας: Η τιμούτητα και η διαφάνεια είναι προϋπόθεση για να πετύχουμε τους στόχους μας. Αποδεικνύουμε ότι πλανάται όποιος πιστεύει πως οι μαφιόζοι θα συνεχίσουν να μετέχουν στην κυβέρνηση όπως στο παρελθόν. Διασφαλίζουμε, χωρίς ίχνος αμφιβολίας, ότι η κοινωνική δικαιοσύνη θα είναι ο κύριος σκοπός της διακυβέρνησής μας. Παρά ταύτα, υπάρχουν ακόμα ανόρτοι άνθρωποι που πιστεύουν πως θα είναι δυνατόν να εξακολουθεί κανείς να κυβερνά με παλαιοπολιτικά τερτίπτια. Όταν αναλάβουμε την εξουσία, θα κάνουμε το παν ώστε να τεθεί τέρμα στις προνομιακές καταστάσεις και στην ευνοιοκρατία δεν θα επιτρέψουμε σε κομιά περίπτωση να πεθάνουν της πείνας τα παιδιά μας. Θα πραγματοποίησουμε τα σχέδιά μας ακόμα και να στερέψουμε πλήρως οι οικονομικοί πόροι θα ασκήσουμε την εξουσία ώσπου θα έχετε καταλάβει ότι από δω και πέρα είμαστε η «Ν.Ε.Π.Ο», η «Νέα Πολιτική». Διαβάστε τώρα από κάτω προς τα πάνω... αρχίζοντας από τον τελευταίο στήχο και ανεβαίνοντας στήχο-στήχο ως την αρχή. (Μας το έστειλε σύντροφος με e-mail. Τίνος είναι η πατρότητα δεν γνωρίζουμε, πάντως είναι καλό και -προεκλογικά- επίκαιρο).

Αυτό το σκάνδαλο ποιος θα το πάρει;

Το ΠΑΣΟΚ μάλλον θα την τραβήξει την υπόθεση της Αγροτικής (ήδη δήλωσε ότι θα υποβάλει μήνυση κατά της διοίκησης της τράπεζας για «απιστία σε βάρος του Δημοσίου»). Βλέπετε, ο διοικητής της ΑΤΕ Δ. Μηλιάκος είναι κουμπάρος του Καραμανλή και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ κρίνουν ότι χτυπάντας τον θα καταφέρουν να «περάσουν» την πύλη του Μαξίμου και να χτυπήσουν τον Καραμανλή που κρατιέται στο απυρόβλητο.

Περί τίνος πρόκειται; Η διοίκηση της ΑΤΕ, τράπεζας που βρίσκεται υπό τον οπόλυτο έλεγχο του ελληνικού κράτους (έχει την απόλυτη πλειοψηφία του μετοχικού της κεφαλαίου), αποφάσισε να τοποθετήσει ένα μεγάλο μέρος των διαθεσίμων της (750 εκατ. ευρώ) σε hedge funds υψηλού ρίσκου. Τους κινδύνους από αυτή την τοποθέτηση σημείωσαν και οι ελεγκτές της ΤτΕ, που θεώρησαν ότι δεν συνιστά χρηστή διαχείριση η τοποθέτηση του 70% από την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου (δηλαδή από λεφτά του κρατικού προϋπολογισμού, για να ξέρουμε για τι ακριβώς μιλάμε) σε προϊόντα τόσο υψηλού ρίσκου. Συνήθως οι τράπεζες τοποθετούν μικρό μέρος των διαθεσίμων τους σε τέτοια προϊό-

ντα.

Οι εδώ δύσκολα μπορεί να μιλήσει κανείς για σκάνδαλο. Για οσμή σκανδάλου, ίσως, μιας και η κακοδιαχείριση της περισσότερες φορές δεν οφείλεται σε αμελεία ή λάθη. Ομως εδώ έγινε και άλλο παιχνίδι. Μια μεγάλη τράπεζα, όπως η ΑΤΕ, έχει εκείνα τα έμπειρα στελέχη που μπορούν να βγουν στη διεθνή πιάτσα του χρηματιστηριακού τζόγου και να βρουν τις κατάλληλες τοποθετήσεις, για να υλοποιήσουν την απόφαση της διοίκησης. Αντί, όμως, η ΑΤΕ να χρησιμοποιήσει τα στελέχη της για να κλείσει συμφωνία με τον αμερικανικό επενδυτικό οίκο Carlyle Investment Management LLC, χρησιμοποιήθηκαν μεσάζοντες οι οποίοι «συνέστησαν» την ΑΤΕ στην Carlyle. Μεσάζοντας είναι η off shore εταιρία Ealy International SA, αγνώστων λοιπών στοιχείων (!), στην οποία η Carlyle πλήρωσε προμήθεια 1% (δηλαδή, 7,5 εκατ. ευρώ).

Θα πρέπει να είναι κανείς πολύ αφελής για να μην καταλάβει ότι η Carlyle δεν είχε καμιά ανάγκη να πληρώσει προμήθεια σε κάποιους που της «συνέστησαν» την ΑΤΕ. Κι αν πληρώνε, δεν θα ενημέρωνε γ' αυτό με έγγραφο της τη διοίκηση της ΑΤΕ, μολονότι στη σχετική αλληλογραφία γίνεται

επίκληση «σχετικών κανονισμών των ΗΠΑ» που ζητούν επιβεβαίωση από την ΑΤΕ για τη «σύσταση» της στην Carlyle από την Ealy. Αυτό το 1% εμάς μας μυρίζει μιζά. Δεν ξέρουμε τι θα μπορέσουν (ή τι θα θε-

λήσουν) να αποδείξουν οι Πασόκοι και τι εξέλιξη θα υπάρξει σ' αυτό το σκάνδαλο. Αν αναφερόμαστε σ' αυτό είναι γιατί μας δίνει ένα καλό παράδειγμα για το πώς γίνονται οι μεγάλες «δουλειές».

■ Περι τραμπούκων και άλλων τινών

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο θάνατος του στελέχους της ΠΑΣΚΕ ΕΛΤΑ Μ. Γουρνιεζάκη οφείλεται στη σύγκρουσή του με τους τραμπούκους της μιας από τις δύο ΔΑΚΕ ΕΛΤΑ. Το ότι πέθανε από καρδιά και όχι από χτυπήματα των τραμπούκων αφορά το ποινικό δικαστήριο, που θα καταλογίσει το επίπεδο του δόλου. Πολιτικά, ο θάνατός του πρέπει να αποδοθεί στους τραμπούκους. Τελεία και παύλα.

Αλλο αυτό, όμως, και άλλο η προπαγάνδα που ξεκίνησαν οι Πασόκοι, με στόχο να ξεπλύνουν τις δικές τους αμαρτίες και να ενεργοποιήσουν ανακλαστικά αντιδεξιού συνδρόμου (διότι στην απολίτικη αντιδεξιά συμφασία αυτοί θα ηγεμονεύουν). Εδώ έφτασαν στο σημείο να συγκρίνουν το θάνατο του συνδικαλιστικού τους στελέχους με το ξυλοφόρτωμα του Πολυζωγόπουλου και να τα βαφτίζουν και τα δύο ενέργειες ενιαίου παρακράτους! Ομως, ο Πολυζωγόπουλος έφορε μερικές «ψιλές» από ανθρώπους που τον κατηγγείλαν για την πολιτική που ακολούθει, ενώ ο Γουρνιεζάκης χτυπήθηκε στο πλαίσιο ενός εξουσιοδοτικού καυγά (για την κάλπη, ρε γαμώ το).

Οσο για την κατάσταση που επικρατεί στα ΕΛΤΑ, δεν είναι να διαφρετική απ' αυτή που επικρατεί και στις άλλες ΔΕΚΟ. Ούτε είναι διαφρετική απ' αυτή που επικρατούσε επί ΠΑΣΟΚ. Κάθε κυβέρνηση βάζει τους δικούς της εγκάθετους, οι οποίοι χτίζουν έναν μηχανισμό με τη βοήθεια και των οικείων συνδικαλιστών. Ενα μηχανισμό διαφθοράς, ρουσφετιού, βολέματος ημετέρων, αδιαφανών προσλήψεων συμβασιούχων, τοποθετήσεων, μετατάξεων και αργομισθών κτλ. Η αυτοχώρα της ΝΔ είναι ότι οι Πασόκοι έχουν γίνει κράτος εν κράτει, ύστερα από τόσα χρόνια στην εξουσία. Γ' αυτό και είναι αναγκασμένη ορισμένες φορές να προχωράει τις αλλογές ακόμα και με τη βία. Ακόμα και με την επιστράτευση τραμπούκων έτοιμων για όλα.

Ανυποχώρητοι οι εξεγερμένοι της Οαχάκα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 της άριας καταστολής κάθε κοινωνικού κινήματος. Την ίδια μέρα, 365 κοινωνικές οργανώσεις, ιθαγενικές κοινότητες (ο πληθυσμός της Πολιτείας Οαχάκα αποτελείται κυρίως από ιθαγενείς 16 διαφορετικών φυλών), επιτροπές κατοίκων, σχηματίσαντας τη Λαϊκή Συνέλευση των Λαών της Οαχάκα (APPO), ένα ευρύ μέτωπο κοινωνικής αντίστασης στο νεοφιλευθερισμό. Το κίνημα των δασκάλων εξελίχτηκε σε ευρύτερη λαϊκή εξέγερση και οι εξεγερμένοι προχώρησαν στο στήσιμο εκατοντάδων οδοφραγμάτων μέσα και στις εισόδους της πόλης και στην κατάληξη 10 δημαρχείων και όλων δημόσιων κτιρίων, σε καταλήψεις ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών με στόχο την αντιπληροφόρηση, στην απαλλοτρίωση αυτοκινήτων δημόσιων οργανισμών για τις ανάγκες του αγώνα κ.ά.

Στις 10 Αυγούστου, ένοπλοι άνοιξαν πυρ εναντίον διαδήλωσης χιλιάδων δασκάλων, προκαλώντας το θάνατο ενός 50χρονου δασκάλου, και στη

συνέχεια ομ

Οι δάσκαλοι απεργούν – Εμείς τι κάνουμε;

(μία έκκληση προς τους γονείς)

Η απεργία των δασκάλων μπαίνει στην τέταρτη βδομάδα της. Την ίδια στιγμή που οι κυβερνώντες δείχνουν τα δόντια τους, επιστρατεύοντας χημικά και σιδερογροθίες, φτύνοντας κατάμουστρα τους δασκάλους με τα 2 ευρώ αύξηση στο επίδομα που από χρόνια δίκαιούνται, στο σχολείο μας (το 7ο Δημοτικό Χαλανδρίου) επικρατεί μία περιεργή σιωπή λες και δεν βρισκόμαστε σ' αυτή τη χώρα, λες και όλοι αυτοί που απεργούν είναι υποχείρια των κομμάτων της αντιπολίτευσης ή η απεργία αφορά μόνο τους «συνδικαλιστές»!!!

Μήπως οι δάσκαλοι έχουν άδικο; Μήπως τους αξίζει να μορφώνουν τα παιδιά μας με 950 ευρώ το μήνα (άντε και κάτι παραπάνω για τους παλιότερους); Μήπως τους αξίζει να κάνουν και δεύτερη δουλειά (σερβιτόροι, ταξιτζήδες, διανομείς κτλ) για να ζήσουν με αξιοπρέπεια τις οικογένειές τους (ή μήπως όλοι αυτοί που τους βλέπουμε επανειλημμένα στα δελτία ειδήσεων είναι φεύγες);

Μήπως τους φθονούμε που δουλεύουν «λίγο»; Εχουμε ποτέ σκεφτεί πόση ένταση εργασίας περιέχει η μία ώρα του δασκάλου; Εδώ με τα δικά μας παιδιά πολλές φορές φτάνουμε στο αμήν, πόσο μάλλον ο δάσκαλος που έχει τουλάχιστον 20-25 παιδιά (στην καλύτερη περίπτωση) και προσπαθεί να τους μάθει γράμματα, με όλα τα γνωστά προβλήματα που υπάρχουν στην εκπαίδευση;

Μήπως οι δάσκαλοι διεκδικούν υπερβολικά πολλά; Είναι υπερβολικός ένας μισθός 1400 ευρώ για πρωτοδιόριστο; Οταν όλοι όσοι έχουν κρατικά αξιώματα παίρνουν τα δεκαπλάσια; Άλλα κι αν θεωρούμε τα αιτήματα των δασκάλων «υπερβολικά», γιατί να μην τα διεκδικήσουν; Δεν είναι πρόκληση να μιλάμε για «υπερβολή» την ίδια στιγμή που τα εκατομμύρια κάνουν τρελό χορό γύρω μας, από τους διάφορους επιπτέδειους που λυμαίνονται το κρατικό χρήμα, από τους επιχειρηματίες που όλοι και επιχορηγούνται με δικά μας λεφτά από το κράτος (και όλο δεν τους φτάνουν) ή από τα καρτέλ που καθορίζουν ψηλά τις τιμές των προϊόντων που αγοράζουμε (δίνοντας ψήφουλα στους παραγωγούς); Σκεφτήκαμε ποτέ ότι μόνο το πρόστιμο που θα πλήρωνε η ΜΕΒΓΑΛ (25 εκατ. ευρώ) ισοδυναμεί με 350 ευρώ σε κάθε δάσκαλο; Πόσα τέτοια «δωράκια» γίνονται στις επιχειρήσεις από το κράτος, που θα μπορούσαν να δοθούν σ' αυτούς που δουλεύουν για να ζήσουν; Για να μην πάμε ακόμα πιο μακριά και μιλήσουμε για τα εκατομμύρια που κερδίζουν οι τράπεζες από την καθ' όλα νόμιμη τοκογλυφία εις βάρος των δανειοληπτών, ή τα τρελά κέρδη των επιχειρήσεων απ' την απλήρωτη δουλειά των εργαζομένων τους; Λεφτά λοιπόν υπάρχουν, αλλά ποιος νοιάζεται για τους δασκάλους και την Παιδεία, όταν οι κυβερνώντες την αντιμετωπίζουν απλά σαν ένα «κόστος» που θα πρέπει να μειωθεί; Ισως καλύτερα να είμαστε ογράμματοι για να μη ζητάμε και περισσότερα...

Γιατί όμως να μην διεκδικήσουμε κι εμείς όπου και όπως μπορούμε αυτά που μας ανήκουν, αυτά που δουλεύουμε να πληρωνόμαστε; Και γιατί η απεργία των δασκάλων να μην είναι μια αρχή για όλους τους εργαζόμενους να διεκδικήσουν το δικαίωμα να ζουν από ένα μισθό κι όχι από δυο και τρεις δουλειές, δόνεια και κάρτες;

Μήπως όμως με τις απεργίες «δε βγαίνει τίποτα»; Τότε με τί βγαίνει; Υπάρχει κανένας άλλος τρόπος για να διεκδικήσει κανείς; Ή μήπως θα πρέπει να πάψουμε να διεκδικούμε κι ο καθένας να σκέφτεται «την πάρτη του»; Αναρωτηθήκαμε που οδηγεί αυτή η λογική; Αν έτσι έχουν τα πράγματα σήμερα, σε ποιες εργασιακές συνθήκες θα βγουν τα παιδιά μας; Με τι μισθούς θα ζουν, πόσες δουλειές θα κάνουν; Και τι θα τους απαντήσουμε όταν μας ρωτήσουν τι έκανε η γενιά μας για να ζήσουν αυτά σε ένα καλύτερο κόσμο;

Αν θέλουμε να βοηθήσουμε την απεργία υπάρχουν τρόποι, αρκεί να υπάρχει θέληση. Ας μη στελίουμε τα παιδιά μας στο σχολείο όσο διαρκεί αυτή η απεργία, οι μαζέψουμε εμείς λεφτά για τους δασκάλους που απεργούν, οι κατέβουμε στα συλλαλητήρια που κάνουν (όπως έκανε ο σύλλογος γονέων του Κερατσινίου στο τελευταίο μαζικό συλλαλητήριο των 50.000 ανθρώπων σύμφωνα με τους επικεφαλής της αστυνομίας). Τι κάνει άραγε ο δίκος μας σύλλογος;

Κώστας Βάρλας – Ουρανία Γκέρτου

(γονείς από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου)

Σ.Σ. Το κείμενο αυτό φωτοτυπήθηκε και μοιράστηκε στους γονείς στο συγκεκριμένο σχολείο.

■ Κύμα καταλήψεων στα Λύκεια

Είναι σαν τις Ιώσεις...

Ο Θ. Ρουσόπουλος δείχνει και μάλλον είναι ψύχραιμος άνθρωπος. Και σιγουρά τζής. Γι' αυτό, άλλωστε, έχει τον Αντώναρο, τον οποίο χρησιμοποιεί σαν σάκο του μπούς, για να εκτονώνουν πάνω του τις κατές ερωτήσεις οι δημοσιογράφοι στο πρεσ βουμ, κάθε φορά που η πολιτική επικαιρότητα είναι ζόρικη για την κυβέρνηση. Τις τελευταίες μέρες, όμως, εκτέθηκε δυο φορές στο ίδιο ζήτημα και το γεγονός αυτό αποκαλύπτει όχι εκνευρισμό αλλά πανικό στο μέγαρο Μαξίμου.

Την πρώτη φορά ήταν όταν βγήκε ο ίδιος και ανέφερε ότι υπάρχει φιλολογία για κύμα μαθητικών καταλήψεων και κάλεσε όλα τα κόμματα του κοινοβουλίου να δεσμευτούν ότι θα βάλουν πλάτη για να τις καταπολεμήσουν. Κατέστησε έτσι ο ίδιος κεντρικό πολιτικό θέμα τις μαθητικές καταλήψεις, δίνοντάς τους και τη σχετική ώθηση (γι' αυτό πρέπει να τον ευχαριστήσουμε). Είναι τόσο αφελής ώστε να πιστεύει ότι τα κόμματα της αντιπολίτευσης θα συμπαρατάσσονται με την κυβέρνηση στην αντιμετώπιση των μαθητικών καταλήψεων; Οχι βέβαια. Άλλου στόχευε με την υποκριτική έκκλησή του. Στόχευε στη λεγόμενη «σωπηρή πλειοψηφία». Ήθελε να ενεργοποιήσει συντηρητικά ανακλαστικά. Να σπρώξει της μαθητικές καταλήψεις σε όφελος της πρωτοβουλίας της ΜΜΕ έπιπασαν δουλειά (το επόμενο βήμα θα είναι να τον περιλάβει και κάνει Λαζόπουλος, αλλά εκεί ίσως τον προστατεύει η σύζυγος που έχει πιάσει στασίδι στο κανάλι της Κάντζας). Δεν περιμένετε, βέβαια, να σχολιάσουμε το υπό του Ρουσόπουλου ρηθέν. Ας προσέξει μόνο να μην το επαναλάβει, γιατί θα μείνει στην πολιτική ιστορία ως ο υπουργός που κατάργησε την ιστορική μήμη και τη συνέχεια των κινημάτων, όπως ένας όλος αλήστου μνήμης υπουργός της παράταξης του, ο Κ. Λάσκαρης, έμεινε ως ο υπουργός που κατάργησε την πάλη των προηγούμενων κυμάτων καταλήψεων αποκαλύπτει ότι τέτοια δύναμη δεν υπάρχει.

Η δεύτερη, ακόμα πιο χοντρή «γκέλα» του Ρουσόπουλου ήταν όταν βγήκε στο πρεσ βουμ και κρατώντας μια ανακίνωση του ΣΑΣΔ, καταρχάς τη χαρακτήρισε ανυπόγραφη (ενώ είχε φαρδιά πλαστική την υπογραφή από κάτω) για να μιλήσει για «υποκινητές». Συμπεριφέρθηκε, δηλαδή, ως κοινός προβοκάτορας. Το χειρότερο γι' αυτόν όμως ήταν ότι διάβασε μια αναφορά τους κειμένου στις καταλήψεις του

ΑΘΗΝΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

όλες οι κυβερνήσεις τα ίδια λένε κάθε φορά που ξεκινά μια αναταραχή στα σχολεία. Η Γιαννάκου, εντελώς εκτός πραγματικότητας αυτή και βαλλόμενη πανταχόθεν, ανέλαβε να μας το κάνει πιο «νιανιά», δηλώνοντας στους δημοσιογράφους το μεσημέρι της περασμένης Τετάρτης: «Σε κάθε σχολείο κάνουν καταλήψη ένας-δύο καθηγητές, τέσσερις-πέντε οικοδόμοι και πέντε-έξι μαθητές». Οποιος, βέβαια, περάσει έξω από ένα ανά έτοιμη συγκροτείται, αποκτά τρόπους έκφρασης, διατυπώνει με πιο σαφή τρόπο τα αιτήματά του, εστιάζει σε ορισμένα απ' αυτά, τα πιο βασικά.

Και οι δυνάμεις του Περισσού, που έσπευσαν με το γνωστό κουτοπόνηρο τρόπο να δημιουργήσουν μια «μεγάλη ογκολία» για το κίνημα των καταλήψεων, ποντάροντας στο ότι αυτό το κίνημα δε μπορεί με μιας να φτιάξει τα δικά του όργανα και να βρει τους τρόπους που θα οργανωθεί και θα εκφραστεί, θα σπάσουν τη θηλιά που αισθάνονται να τα πνίγει. Στην πορεία το κίνημα συγκροτείται, αποκτά τρόπους έκφρασης, διατυπώνει με πιο σαφή τρόπο τα αιτήματά του, εστιάζει σε ορισμένα απ' αυτά, τα πιο βασικά.

Και οι δυνάμεις του Περισσού, που έσπευσαν με το γνωστό κουτοπόνηρο τρόπο να δημιουργήσουν μια «μεγάλη ογκολία» για το κίνημα των καταλήψεων, ποντάροντας στο ότι αυτό το κίνημα δε μπορεί με μιας να φτιάξει τα δικά του όργανα και να βρει τους τρόπους που θα οργανωθεί και θα εκφραστεί, θα σπάσουν τη θηλιά που αισθάνονται να τα πνίγει. Στην πορεία το κίνημα συγκροτείται, αποκτά τρόπους έκφρασης, διατυπώνει με πιο σαφή τρόπο τα αιτήματά του, εστιάζει σε ορισμένα απ' αυτά, τα πιο βασικά.

Οι μαθητικές καταλήψεις, λοιπόν, είναι πραγματικότητα. Και εξαπλώνονται στην πρώτη κινηματογραφία της μάρτη. Κάνει το πρώτα βήματά της στο δρόμο του συλλογικού ογώνα. Και τα κάνει σε μια κρίσιμη στιγμή. Ρίχνει το δικό της βάρος σ' ένα ευρύτερο μέτωπο, που το άνοιξαν οι φοιτητές την περασμένη ά

Να μπούμε τώρα στη μάχη

Ημεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας συνεχίζεται, δίνοντας τη σκυτάλη από βδομάδα σε βδομάδα (ήδη βρισκόμαστε στο τέλος της τέταρτης βδομάδας και πάμε για πέμπτη).

Η κυβέρνηση βρίσκεται σε νευρική κρίση. Ενας-ένας, σαν τα ποντίκια που εγκαταλείπουν το καράβι όταν είναι έτοιμο να βουλιάξει, οι υπουργοί της φορτώνουν την ευθύνη στη Μαριέττα, που όμως κροτάει ακόμα το σπιτιό της χέρι του Καραμανλή.

Ακόμη και ο Αλογοσκούφης φρόντισε να «αδειάσει» την υπουργό Παιδείας. Ο φιλοκυβερνητικός τύπος «διαρρέει» σενάρια ότι η κυβέρνηση δέχεται εισηγήσεις από διάφορα στελέχη της για υποχώρηση και ότι μελετά τη χορήγηση του επιδόματος των 103 ευρώ σε λιγότερες δόσεις ή και μία και ο Ρουσόπουλος κάνει κεντρικό θέμα στο press room τις καταλήψεις των σχολείων που αβγαταίνουν μέρα με τη μέρα. Μάλιστα επανέρχεται και τη δεύτερη μέρα σ' αυτές, κουνώντας μια ανακοίνωση των μαθητών και λέγοντας «εξυπνακίστικες βλακείες». Όλα αυτά μαρτυρούν τον πανικό στον οποίο έχει περιελθει η κυβέρνηση, που πάει στο καροϊκοζλίκι των δημοτικών εκλογών με μια πολυήμερη μαζική, μοχλητή απεργία (ίως πρώτη φορά στην ιστορία, τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες) να βάζει φωτιά στα μπατζάκια της.

Ως τέτοια -σημάδια πανικού- πρέ-

Την αφίσα αλιεύσαμε από το Indymedia και την αναπαράγουμε, γιατί νομίζουμε ότι όλη η Ελλάδα πρέπει να γεμίσει από τέτοιες πρωτοβουλίες

πει να εκλάβει όλα τα παραπάνω η απεργία των δασκάλων, που τώρα βρίσκεται στο πιο κρίσιμο σημείο της.

Οι απεργοί πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι έχουν τη δύναμη στα χέρια τους, ότι τώρα είναι η στιγμή να δεξιούν τη μέγιστη αποφασιστικότητα, διατηρώντας υψηλά τα ποσοστά της απεργίας, συμμετέχοντας μαζικά στις απεργιακές επιτροπές και δυναμικά στα συλλαλητήρια. Τώρα είναι η στιγμή ν' αποτελέσουν το θέριό, που καραδοκεί να κατασπαράξει το θήραμά του, μόλις αυτό δεξεις σημάδια κούρασης και απογοήτευσης.

Την τελευταία εβδομάδα έγινε όλο και πιο φωνερή η επιτακτική ανάγκη να μπει σ' αυτόν τον αγώνα όλη η εργαζόμενη κοινωνία. Από το πόστο του ο καθένας -ως απλός γονιός ή εργαζόμενος- πρέπει να κάνει δική του υπόθεση τον αγώνα των εκπαιδευτικών, να συνεισφέρει σ' αυτόν όπως μπορεί, με κάθε μέσο. Στο τρένο του αγώνα επιβιβάζονται ήδη οι μαθητές και οι φοιτητές περιμένουν στον επόμενο σταθμό.

Οι εργαζόμενοι ας γεμίσουν ασφυκτικά τα όλα βαγόνια του.

Γιούλα Γκεσούλη

ΑΘΗΝΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σε πανικό η κυβέρνηση, αντιδρά φασιστικά

Τεράστιο και πάλι το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της Τετάρτης στην Αθήνα. Με τη συμμετοχή και μαθητών κατελημένων σχολείων αυτή τη φορά, που κάνουν τα πρώτα βήματά τους στο δρόμο τους αγώνα (αν και ο Περισσός, με τη γνωστή καπελωτική τακτική του, φρόντισε να κόψει από τον κύριο όγκο του συλλαλητήριου σημαντικό αριθμό μαθητών κατελημένων σχολείων).

Ογκωδέστατο το συλλαλητήριο και στη Θεσσαλονίκη. Αυτή τη φορά συλλαλητήρια είχαμε και σε αρκετές άλλες πόλεις. Σύμφωνα με τα στοιχεία που καταφέραμε να συλλέξουμε, συλλαλητήρια έγιναν σε Πάτρα, Ηράκλειο, Λάρισα, Βόλο, Γιάννινα, Κέρκυρα Αλεξανδρούπολη, Καρδίτσα, Δράμα, Χαλκίδα, Καλαμάτα, Τρίπολη, Καρδίτσα. Ενδεχομένως και σε άλλες πόλεις που μας διέφυγαν.

Θραυστατή η Γιαννάκου,

έβγαλε έναν οχετό μιλώντας με τους δημοσιογράφους. Και τι δεν είπε το απύλωτο στόμα της. «Η κυβέρνηση δεν κάνει βήμα πίσω. Ας το καταλάβουν. Είναι πολιτική επίθεση και η κυβέρνηση δεν μασάει. Υπάρχουν συγκεκριμένες πολιτικές ομάδες που θέλουν κοινωνική αναταραχή. Στηρίζουν μια υπόθεση που ξεφουσκώνει. Χρησιμοποιούν οι καθηγητές τους μαθητές για να μη χάσουν τα λεφτά τους. Η κοινωνία θα σταθεί απέναντι

«Η Κα Υπουργός τόνισε ότι υπάρχουν ελάχιστα σχολεία, στα οποία ελάχιστοι μαθητές και καθηγητές, αλλά και εξωσχολικοί παράγοντες, κηρύσσουν ορισμένα σχολεία σε κατάληψη, συχνά με άσχετες προς την πραγματικότητα αιτιάσεις». (Απόσπασμα από την άτυπη ενημέρωση δημοσιογράφων, όπως την αποτύπωσε σε δελτίο του το υπουργείο Παιδείας).

Η κυρία που προϊσταται του υπουργείου Παιδείας και οι συνεργάτες της, οι άνθρωποι που επέβαλαν την ανατριχιαστική βάση του 10, κοπττόμενοι δήθεν για το επίπεδο μόρφωσης των μαθητών, δεν έρουν ελληνικά. Δε μπορούν να διατυπώσουν σωστά ούτε μια φράση. Δείγμα κι αυτό της ποιότητάς τους.

και η δημοκρατία; Αυτά είναι φασιστική συμπεριφορά!

Αργότερα, προφανώς σταν οι συνεργάτες της ειδούν το σάλο που είχε αρχίσει να ξεσπά (την είχαν περιλάβει πρώτοι οι ραδιοφωνικοί παραγωγοί), το υπουργείο έβγαλε ένα χαρτί που το πιτλοφόρτησε «άτυπη ενημέρωση δημοσιογράφων», στο οποίο εξαφάνισε της πιο ακραίες εκφράσεις της Γιαννάκου. Ενα χαρτί που κακώς ονομάστηκε πον παρερ, αφού στην κορυφή φέρει φαρδιά-πλοτιά τη στάμπα σε άπταιστη καθαρεύουσα: «Υπουργείον Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων». Το μόνο που πέτυχε μ' αυτό το χαρτί είναι να βγουν την άλλη μέρα οι εφημερίδες και να κάνουν σύγκριση αυτών που είπε μ' αυτά που περιλάμβανε το χαρτί της «άτυπης ενημέρωσης». Ήταν τέτοιος ο πανικός τους που μας έστειλαν το χαρτί δυο φορές. Το δεύτερο έγραψε «ορθή επανάληψη», αλλά ήταν ακριβώς το ίδιο με

το πρώτο

Αν «η κυβέρνηση δε μασάει» μια φορά, κατά την ψευτομάγκικη έκφραση της υπουργού της, οι απεργοί δάσκαλοι «δε μασάνε» δέκα. Γ' αυτό βαδίζουν ήδη προς την πέμπτη απεργιακή εβδομάδα, εξαγριώμενοι από τις προκλητικές δηλώσεις της υπουργού Παιδείας (με τεράστια πλειοψηφία, σχεδόν παμψηφεί, πάρθηκε και πάλι η απόφαση στη συνελεύση των προέδρων των συλλόγων της ΔΟΕ). Η Γιαννάκου ζήλεψε τη δόξα της Θάτσερ και νομίζει ότι με την πείνα (είναι πολλά τα χαμένα μεροκάματα για κάθε οικογένεια μιαθρούσυντήρητων) θα ανογκάσει τους απεργούς να γυρίσουν ηττημένοι στα σχολεία. Είναι γελασμένη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι στους κόλπους των δασκάλων έχει συσσωρευτεί κούραση. Είναι η πιο κρίσιμη. Αυτή την εβδομάδα πρέπει να πέσουν στη μάχη όλες οι εφεδρείες.

θυμός. Μεγάλος θυμός για την πολιτική της κυβέρνησης, που αφεντία να κάνει έστω και ενα μικρό βήμα υποχώρησης και επιδιώκει να τους γονατίσει, να τους τσακίσει. Γ' αυτό και είναι επιτακτικότερη από ποτέ η στήριξη τους αυτή την περίοδο. Και βεβαία, δεν είναι στήριξη οι 48ωρες της ΟΛΜΕ, που θυμίζουν το «να βγούμε από την υποχρέωση». Στήριξη είναι τα τεράστια συλλαλητήρια. Στήριξη είναι οι μαθητικές καταλήψεις που ξεκίνησαν και εξαπλώνονται. Στήριξη θα είναι, ίσως η πιο αποφασιστική, ένας νέος γύρος καταλήψεων. Ας ξεκινήσουν τα ΤΕΙ, στα οποία έχει τελεώσει η εξεταστική περίοδος και ας ακολουθήσουν τα ΑΕΙ. Η εβδομάδα που θα ακολουθήσει μετά τη δεύτερη γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών θα είναι η πιο κρίσιμη. Αυτή την εβδομάδα πρέπει να πέσουν στη μάχη όλες οι εφεδρείες.

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 156η συνεδρίαση Παρασκευή, 6.10.06

Ο Π. Κωνσταντίνου χαρακτήρισε τον Γιάννη Σερίφη «ένα ριζοσπάστη εργαζόμενο που κινέται στα αριστερά του πολιτικού φάσματος». Απαντώντας σε ερώτηση του προέδρου για την κατηγορία διτή ήταν μέλος της 17N, απάντησε ότι «έχει δώσει τον εαυτό του στο μαζικό κίνημα και εμπιστεύεται την αυτενέργεια των εργαζόμενων και όχι της γραφειοκρατίας των συνδικάτων ή των κοινοβουλευτικών κομμάτων και επομένως δεν μπορεί να έχει σχέση με τις κατηγορίες που του αποδίδονται».

Ο βουλευτής του ΣΥΝ Φώτης Κουβέλης αναφέρθηκε στην πολύχρονη γνωριμία του με τον Γ. Σερίφη, λόγω της ανοιχτής συνδικαλιστικής του δραστηριότητας. Είναι ένας ευθύς άνθρωπος –επίτευχε και αναλαμβάνει πάντοτε την ευθύνη των επιλογών του. Είμαι πεπεισμένος ότι δεν έχει καμιά σχέση με την κρινόμενη υπόθεση. Η συμμετοχή του στο μαζικό και συνδικαλιστικό κίνημα αποκλείει κάθε σχέση του με πρακτικές αποκλικής βίας. Αν δεν ήμουν απόλυτα πεπεισμένος για την αθωότητά του, δεν θα εμφανίζομεν στο δικαστήριο για να τον υπερασπιστώ. Το συμπέρασμα του Φ. Κουβέλη ήταν ότι ένας ιδιότυπος πολιτικός ρωτησόμενος ακολουθεί τον Γ. Σερίφη, αλλά ο ψυχισμός του είναι πλούσιος και του δίνει αντοχές.

Ενδιαφέρον είχε η τοποθέτηση του Φ. Κουβέλη, ως νομικού και ως βουλευτή, για το άρθρο 211A του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Είπε πως πάντοτε έδωσε μάχη για να εισαχθούν στο Δίκαιο τέτοιες ασφαλιστικές δικλίδες και πως πάντοτε ήταν αντίθετος στην εισαγωγή στοιχείων στο Δίκαιο που δίνουν ευεργετήματα για καταθέσεις συγκατηγορούμενων. Απαντώντας σε ερώτηση του Ηρ. Κωστάρη, αν μπορεί η συγκεκριμένη διάταξη να ερμηνεύεται πότε έτοι και πότε αλλιώς, είπε ότι η ερμηνεία των νόμων πρέπει πάντοτε να γίνεται υπέρ της αλήθειας και όχι στενά και γραμματολογικά.

Ο Δ. Κουφοντίνας αναφέρθηκε στη σωρεία των παραβιάσεων του αστικού νόμου που έγιναν από τη στιγμή της έκρηξης στον Πειραιά και ζήτησε από τον βουλευτή να τα κρίνει. Ο Φ. Κουβέλης απάντησε: Αν έχουν υπάρξει αυτά που ιστορείτε, τα θεωρώ απαράδεκτα, παράνομα και ποινικώς κολάσιμα. Η δημοκρατία την οποία εγώ υπηρετώ δικάζει, τιμωρεί, αλλά δεν έχει δικαίωμα να εκδικείται ή να βασανίζει.

Ο Κουφοντίνας επανήλθε με αναλυτική περιγραφή των «σημείων και τεράτων» που έγιναν στον Ευαγγελισμό και ρώτησε ευθέως αν οι καταθέσεις που αποδίδονται στον Σάββα Ξηρό μπορεί να ληφθούν υπόψη. Ο Κουβέλης απάντησε: Δεν μπορώ να ελέγχω τις καταθέσεις, γιατί δεν τις γνωρίζω. Αν αυτά που λέτε έχουν συμβεί, είναι απαράδεκτα και εφόσον αυτές οι καταθέσεις προσβάλλονται νομίζω ότι το δικαστήριο θα το λάβει σοβαρά υπόψη του.

Η τελευταία ερώτηση Κουφοντίνα αφορούσε τις ad hoc νομοθετικές ρυθμίσεις που έχουν γίνει. Η απάντηση Κουβέλη: Είμαι κατηγορηματικά αντίθετος σε αυτές τις ρυθμίσεις και υποστηρίζω ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα πανευρωπαϊκό και ελληνικό φαινόμενο υποχώρησης του δικαιουμόντος πολιτισμού. Είμαι αντίθετος σε ad hoc νομοθετικές ρυθμίσεις και η συγκεκριμένη στην οποία αναφέρεστε ελέγχεται και από όποιη συνταγματικότητα.

Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου επανήλθε στα αρχικά ερωτήματα του Δ. Κουφοντίνα, αναφέρομενη σε δημοσίευμα του «Βήματος» για τις ανακρίσεις του Σάββα από τους Διώτη-Σύρο, που βιντεοσκοπούνταν. Η εισαγγελέας αντέδρασε άμεσα και ο πρόεδρος –λες και τον χτυπήσης ηλεκτρική εκκένωσης- απαγόρευσε την ερώτηση, με το επιχείρημα ότι «αυτά είναι θέματα νομικά και ο μάρτυς καταθέτει επί προγραμματικών περιστατικών». «Πήρε μια γεύση ο κ. μάρτυς για το πώς διεξάγεται η διαδικασία», σχολίασε ο Ι. Μυλωνάς. «Πήρε και μια γεύση για το πώς ίστανται οι δικηγόροι», αντισχολίασε ο πρόεδρος. Νομίζουμε, ότι θα προσβάλλει την νομοσύνη μας αν κάνουμε οποιοδήποτε σχόλιο. Είναι φανερό ότι οι ερωτήσεις απογορεύεται η διαδικασία», την οποία ήταν ο Κουβέλης να πάρει πιο ξεκάθαρη θέση. Για να μείνει μόνο στη γενική τοποθέτηση «αν αυτά ισχύουν, τότε τα καταγγέλλω».

Πέραν αυτών, πρέπει να πούμε ότι ο Κουβέλης συμπεριφέρθηκε πολιτικά-ντικα. Γιατί γνωρίζει πολύ καλά ότι την περίοδο της «εξάρθρωσης» έγιναν «σημεία και τέρατα». Ομως, η επίσημη θέση του ΣΥΝ τότε, εκφρασμένη διά στόματος του προέδρου του και επιφανούς νομικού Ν. Κωνσταντόπουλου, ήταν: «Να αφήσουμε την Ελληνική Δικαιοσύνη να κάνει απερίσπαστο το καθήκον της». Τα έλεγαν αυτά τότε, μολονότι ήζεραν ότι η Ελληνική Δικαιοσύνη εκπροσωπούνταν επαξίως στο δόριο των νομικών παραβιάσεων από το εκλεκτό τέκνο της, τον εισαγγελέα Διώτη.

Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου υπέβαλε αίτημα να προβληθεί στο δικαστήριο και η συνέντευξη του Σάββα Ξηρού στη Λιάνα Κανέλλη.

■ 157η συνεδρίαση Δευτέρα, 9.10.06

Με την έναρξη της συνεδρίασης προβλήθηκε το βίντεο με τη συνέντευξη του Σάββα Ξηρού στην Κανέλλη (το αίτημα είχε υποβάλει η υπεράσπιση Τζωρτζάτου). Στη συνέχεια, ακολούθησαν καταθέσεις μαρτύρων του Χρ. Ξηρού.

Ο Δ. Κωνσταντέλος, έμπορος υλικών οργανοποιίας, αναφέρθηκε στη συνεργασία του με τον Χρ. Ξηρό από το 1990 περίπου και με την καταθέση του επιβεβαίωσε, από τη δική του σκοπιά, γεγονότα που είχαν κατοθέσει προηγούμενοι μάρτυρες (π.χ. ότι ο Χριστόδουλος κατασκεύαζε δύο με τρία έγχορδα το μήνα).

Ο Γ. Κοσμάς μίλησε πολιτικά. Είπε ότι θεωρεί πως σ' αυτή τη δίκη δικάζεται ένα κομμάτι της σύγχρονης ελληνικής Ιστορίας. Η 17N ήταν μια αριστερή πολιτική οργάνωση με στόχο το σοσιαλισμό και τη λαϊκή κυριαρχία. Τα ανεκτιλήρωτα οράματα και οι επιθυμίες πολλών ανθρώπων γέννησαν τις οργανώσεις σαν τη 17N, που με τη δράση τους απειλούσαν θεσμούς, απειλούσαν μηχανισμούς, απειλούσαν σχέσεις εξουσίας. Θεωρεί ότι αυτή η δράση επιβλήθηκε από τις κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες και γι' αυτό ήταν κοινωνικά νομιμοποιημένη. Γ' αυτό και ο ίδιος και οι σύντροφοί του συμμετέχουν στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κράτους μετανομενούς. Πολιτικοί κράτους μενοί είναι όσοι εμπλέκονται σ' αυτή την υπόθεση. Οχι μόνο όσοι έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη της 17N, αλλά και όσοι αρνούνται την κατηγορία.

Κυριάρχησε παντού ο ανορθολογισμός, συνελήφθησαν άνθρωποι, συκοφαντήσαν άνθρωποι (δε μιλώ για τον εαυτό μου, αλλά για άλλους που αιθάνθηκαν ως συκοφαντία την εμπλο-

κή τους), άνθρωποι που δεν είχαν καμιά σχέση με το ένοπλο. Εναν τέτοιο άνθρωπο ήρθα να υπερασπιστώ, τον Χριστόδουλο. Υπήρξαμε συμφοιτήτες στη Λάρισα. Τον γνωρίζω από τότε και μετέπειτα στην Αθήνα. Ο Χριστόδουλος ήταν ο ανθρωπολογικός τύπος του νεολαίου της μεταπολίτευσης. Ενταγμένος στο ΚΚΕ μ.λ., συνδικαλιστής, θορυβώδης, δυναμικός, άνθρωπος που έμπαινε πάντοτε μπροστά, και λόγω ύψους και δύκου. Οι ισχύει για μένα ισχύει και για το Χριστόδουλο. Πώς εγώ ο αναρχικός, ο μη μαρξιστής θα ήμουν μέλος μαρξιστικής-λενινιστικής οργάνωσης; Όμως, ούτε το σκέφτονταν αυτό, ούτε ήθελαν να το ακούσουν. Εφερναν και μάρτυρες που με «αναγνώριζαν». Ξέρεις τι είναι να είσαι στη φυλακή και να βιώνεις το φέμα, να βιώνεις μια κακφική απόδοση; Εμείς βέβαια το «χουμέ πάρει απόραση, ότι τα όρια τα θέτει η εξουσία. Εσείς, όμως, ως δικαστές πρέπει να αντιμετωπίσετε τη 17N με συγκεκριμένο τρόπο. Εδώ μέσα υπάρχουν αθώοι. Ο Χριστόδουλος είναι αθώος. Ο Κωστάρης είναι αθώος. Οι συγνοιτές λειτουργούνταν πάντοτε με αυτοπάρνηση και έπαιρναν την πολιτική ευθύνη, ακόμα και όταν δεν υπήρχαν στοιχεία. Στην Ιταλία άνθρωποι καταδικάστηκαν σε ισόβια επειδό πήραν την πολιτική ευθύνη, μολονότι δεν υπήρχαν στοιχεία σε βάρος τους. Εσείς με την απόφασή σας πρέπει να εξισορροπήσετε την νοντική και πρακτική αυθαιρεσία. Να πείτε ότι η 17N ήταν μια πολιτική οργάνωση. Να πείτε ότι ο Χριστόδουλος είναι αθώος, ο Κωστάρης είναι αθώος (και άλλοι ίσως, αλλά εγώ μιλώ κυρίως για τον Χριστόδουλο που τον έχει).

Ο Γ. Κοσμάς αναφέρθηκε στην τρομούστερια, αλλά και τους διαδοχικούς τρομονόμους, που δημιούργησαν το πλαίσιο για να υπάρξουν καταδίκες, στο πλαίσιο μιας ρεβανσιστικής πολιτικής του κράτους, αλλά και διεύρυναν το θεματικό πλαίσιο της καταστολής για κάθε μορφή κοινωνικού ογώνα. Απαντώντας σε ερώτηση σχετική με την επικλήση της αξίας της ανθρώπινης ζωής, είπε πως η ανθρώπινη ζωή είναι υπεράσπιση της καταστολής από την πολιτική ομάδας, η οποία έχει σημειώσει αποτελέσματα στην πολιτική ευθύνη, ακόμα και όταν δεν υπήρχαν στοιχεία. Στην Ιταλία άνθρωποι πρέπει να αντιμετωπίσεται τη 17N με συγκεκριμένο τρόπο. Εδώ μέσα υπάρχουν αθώοι. Ο Χριστόδουλος είναι αθώος. Οι συγνοιτές λειτουργούνταν πάντοτε με αυτοπάρνηση και έπαιρναν την πολιτική ευθύνη,

Πέραν του ότι ο τότε συνήγορος του Σάββα κατήγγειλε την ασφυκτική προθεσμία των δύο ημερών, εντός της οποίας καλήθηκε να απολογηθεί για τόσες κατηγορίες, χωρίς καν να προλάβει να φωτιστούπησε την 50.000 σελίδων δικογραφία (η μία μέρα μάλιστα ήταν Κυριακή), ο Δ. Σαραφιανός σημείωσε ότι η υπεράσπιση των δικαιωμάτων είναι πρωτίστως υποχρέωση των οργάνων της Πολιτείας και όχι του κατηγορούμενου και του δικηγόρου του.

Οταν η Γ. Κούρτοβικ υπενθύμισε ότι στο χαρτί με το οποίο ο Κωστάρης απολογήθηκε στην Αντιτρομοκρατική από πάνω οι Διώτης-Σύρος έχουν γράψει ότι δεν επιθυμεί την παρουσία δικηγόρου, ενώ από κάτω ο Κωστάρης έγραψε ότι θέλει δικηγόρο, η εισαγγελέας πετάχτηκε για να πει ότι δε λέει τέτοια πράγματα. Οπως αποδείχτηκε, μετά από παρέμβαση του ίδιου του Κωστάρη, υπάρχουν δύο χαρτιά. Ενα που γράφει ότι «θα απολογηθώ στον ανακριτή με δικηγόρο» και ένα που έδωσε ο ίδιος δείγμα γραφής και έγραψε «Θέλω δικηγόρο» και το οποίο έχει εξαφανιστεί (η εισαγγελέας, μολονότι κλήθηκε από την Κούρτοβικ να αναζητήσει αυτό το χαρτί, έκανε πως δεν κατάλαβε). Οταν σε μένα που ή απολογία είναι μια σελίδα, έχωσαν αυτό το πράγμα, φανταστείτε τι έκαναν σε όλους τους άλλους, κατέληξε ο Ηρ. Κωστάρης! Ή εισαγγελέας, όμως, εκεί, δεν καταλάβαινε τίποτα. Για να βγει από το αδιέξοδο, επικαλέστηκε τους Τσελέντη και Τελιο, που μένουν σταθεροί στις θέσεις τους! Μετά από παρέμβαση του Χρ. Ξηρού, αποκαλύφτηκε ότι ο Τσελέντης είναι ο πρώτος που απολογήθηκε στον ειδικό εφέτη ανακριτή Λ. Ζερβούπεακο και είχε δικηγόρο και στην προσανάκριση (αλήθεια, γιατί αυτός που συνεργάστηκε είχε και δικηγόρο). Ο Κωστάρης πήρε και πάλι το λόγο για να πει ότι ζητούσε επίμονα δικηγόρο και τον είχαν πάει στην ανακρίτρια Μπούρη και ο δικηγόρος που του δίριξε η οικογένειά του έψχενε να τον βρει! Μετά απ' αυτά, η εισαγγελέας σιώπησε.

Κατέθεσε ακόμη ο γνωστός μουσικός Γιάννης Εμμανουηλίδης («Οπισθοδρομική Κομπανία»), Ικαριώτης και παιδικός φίλος του Χριστόδουλου, που επιβεβαίωσε όσα και άλλοι μάρτυρες έχουν καταθέσει για τη ζωή του Χριστόδουλου, για την πολιτική του δράση («αδιόρθωτος μαοϊκός»), για την οργανοποιία («το είχε πάθος από μικρός»), καθώς και για τη ζωή και δράση του στην Ικαρία και το ρόλο που διαδραμάτιζε στο πολιτιστικό πανηγύρι της Ακαμάτρας («ήταν η ψυχή του πανηγυριού»). Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι ήταν αυτός που έφερε το Χριστόδουλο σε επαφή με τον Γ. Αγιοστρατήτη, που ανέλαβε δικηγόρος του Σάββα. Μάλιστα, έχει ο ίδιος ακούσει τον κ. Αγιοστρατήτη να λέει ότι είδε το Σάββα και ήταν σαν μογγολάκι.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τετάρτη, λόγω κωλύματος συνηγόρων την Τρίτη, που θα παραστούν στην εκδίκαση της αίτησης του Σάββα Ξηρού για δικοπή εκτέλεσης της ποινής του.

■ 158η συνεδρίαση Τετάρτη, 11.10.06

Η δικηγόρος Αντωνία Λεγάκη, μελος της Επιτροπής Συνταγματικών Δικαιωμάτων μελών του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνας, μιας επιτροπής με πλούσια δράση, ξεκίνησε την κατάθεσή της στο δικαστήριο υπενθυμίζοντας το ιστορικό γένησης αυτής της επιτροπής. Ήταν τις μέρες της τρομούστεριάς του Ιούλη του 2002, όταν τα ΜΜΕ έστηγαν δίκες και δίκαζαν ανθρώπους ή «φωτογράφιζαν» άλλους. Τις μέρες του Ευαγγελισμού, όταν ένας ανθρώπος, ο Σάββας Ξηρός, σοβαρά τραυματισμένος, βρισκόταν σε ένα

αδιευκρίνιστο καθεστώς: συλληφθείς – μη συλληφθείς, κατηγορούμενος – μη κατηγορούμενος και ταυτόχρονα του απαγορεύοντας οποιαδήποτε επαφή με τους οικείους και τους συνηγόρους του. Υπήρξε και προσφυγή του συνηγόρου του στον ΔΣΑ και ήταν γενική η εκτίμηση στους νομικούς κύλους ότι υπήρχε σοβαρότατη παραβίαση συνταγματικού δικαιώματος. Μια παράταξη του ΔΣΑ πήρε τότε την πρωτοβουλία και οργάνωσε μια συνέντευξη Τύπου, με τη συμμετοχή διαπρεπών νομικών, μεταξύ των οποίων και οι καθηγητές Μανωλεδάκης και Παρασκεύπολος. Στο τέλος αυτής της συνέντευξης γεννήθηκε η Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων, μια ανοιχτή επιτροπή η οποία έκτοτε λειτουργεί ανελίπτως και πλαισιώνεται από πολλούς δικηγόρους. Μια παράταξη του ΔΣΑ πήρε

όχι με βάση τα διδάγματα της επιστήμης και της κοινής πείρας. Ο πρόεδρος, αντιλαμβανόμενος τη γκάφα της συναδελφου του, έκλεισε τη σχετική συζήτηση με την παρατήρηση ότι η δικαστής έκανε στην παραπομπής μια διευκρίνιση. Ομως, η ζημιά είχε γίνει. Η δικαστής εξέφρασε άποψη και για μια ακόμη φορά απέδειξε πόσο αμερόληπτα και απροκατάληπτα κρίνει τις αποδείξεις.

Η Α. Λεγάκη χαρακτήρισε παραβίαση του τεκμηρίου αιθωρότητας τη διαπόμπευση των κατηγορούμενων, με τη μεταφορά τους με τα «Τσερόκι» και τους πάνοπλους αστυνομικούς, σε απευθείας τηλεοπτική σύνδεση. Σ' αυτό το σημείο το έργο της αμφισθήτησης ανέλαβε ο πρόεδρος (χωρίς ειρωνεία και απαξία, οφείλουμε να πούμε). «Δεν έπρεπε η Αστυνομία να προστατεύει τους κατηγορούμενους; Τα τζπ αυτά ήταν αλεξισφαιρία, όπως πληροφορηθήκαμε». «Τι να κάνει η Αστυνομία για να εμποδίσει τα κανάλια;» Η μάρτυρας είχε απαντήσεις σαφέστατες και πάλι: Η υπεράσπιση του τεκμηρίου αιθωρότητας είναι καθήκον της Πολιτείας, όχι του κατηγορούμενου, που δεν μπορεί να κάνει τίποτα, ή του συνηγόρου. Η Πολιτεία όφειλε να κάνει αυτό που κάνει σήμερα: να απαγορεύει τις κάμερες. Χθες ή προχθές το ΕΣΡ επέβαλε πρόστιμα σε τηλεοπτικούς σταθμούς, επειδή μετέδωσαν εικόνες των κατηγορούμενων για την υπόθεση της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Η δικηγόρος, απαντώντας σε ερωτήσεις των συναδελφών της υπερασπιστών, είχε τη δυνατότητα να αναφερθεί και σε όλα τα άλλα ζητήματα κραυγαλέων δικονομικών παραβιάσεων, που τις χαρακτήρισε «ρωμέμενο στο συνταγματικό νομικό μας πολιτισμό». Οι παρεμβάσεις του προέδρου ήταν και πάλι συνεχείς και άλλες έτειναν στον ισχυρισμό, ότι ο Σάββας ήταν ικανός απ' όλες τις απόψεις να καταθέσει. Η εφέτης Γιαννούκου επανήλθε, διαβάζοντας στη μάρτυρα απόσπασμα από τη γνωστή «συνέντευξη Σάββα» στον Τριανταφυλλόπουλο, στην οποία έλεγε ότι με το που έγινε στην οργανώσει το μάρτυρας σαλογισμούς για το πού βρίσκεται. Συμπέρασμα: Μια χαρά ήταν οι νοντικές λειτουργίες του Σάββα. Μόνο που «έχασε» η εφέτης να διαβάσει στη μάρτυρα και τα υπόλοιπα που είπε ο Σάββας, Για τις παραστησίες που άρχισε να έχει για τους θορύβους ραπτομηχανής και τα κίτρινα χρώματα, για την προσπάθειά του να τσακίσει τα σωληνώκια, για την πλήρη υποταγή του στους ανακριτές στη συνέχεια κ.λπ. «Ξέχασε», δεν ήρθα να αντιδικήσω με κανένα γιατρό, με βάση την κοινή πείρα μιλώ. Αυτή της η θέση ενισχύθηκε, όταν ο Α. Κωνσταντάκης δεν παρέλειψε να σχολίσει τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι δικηγόροι και οι μάρτυρες σ' αυτή τη δίκη.

Οι εισαγγελέας, συνεπικουρούμενοι από τον πρόεδρο, προσπαθούσαν με ιατρικής φύσης ερωτήσεις να βγάλουν έμμεσα το συμπέρασμα, ότι η μάρτυρας μιλάει στον αέρα. Η Α. Λεγάκη, όμως, ήταν σαφής: δεν ήρθα να αντιδικήσω με κανένα γιατρό, με βάση την κοινή πείρα μιλώ. Αυτή της η θέση ενισχύθηκε, όταν ο Α. Κωνσταντάκης της έδειξε τη γνωστή φωτογραφία του πολυτραυματία Σάββα (τη μοναδική που έχει δημοσιευτεί) και ρώτησε αν αυτός ο Δ. Κουφοντίνας έχει δηλώσει, ότι ο Σάββας της πρώτης μέρας, που αφνέται να πει ακόμα και τ' όνομά του, που αφνέται να πει το νερό που του προσφέρει ο γιατρός (μαρτυρία του εντατικολόγου Πιταρδή), είναι «ο Σάββας ήταν αναγνωρίζω». Ενώ ο μετέπειτα «ένας άλλος Σάββας», που δεν τον αναγνωρίζω». Και ο γιατρός Κ. Νικηφοράκης κατέθεσε ότι αυτές οι θεαματικές μεταστροφές δεν γίνονται με θεική παρέμβαση ή με το ροδόνερο.

Μετά την κατάθεσή της Α. Λεγάκη κατατέθηκαν από τον Ηρ. Κωνστάρη και διαβάστηκαν τρία έγγραφα: Ενα κείμενο συμπαράστασης με υπογραφές, ένα δημοσίευμα της «Ελευθεροτυπίας» και ένα κείμενο των Δημούλη-Γαβριηλίδη, που αναφέρονταν στην υπόθεσή του, στη διώξη, δίκη και καταδίκη χωρίς στοιχεία, επειδή αυτό αποτελεί απαίτηση της οικογένειας Μητσοτάκη.

Ο Ι. Μυλωνάς κατέθεσε στο δικαστήριο το βιβλίο που έχει εκδοθεί και περιλαμβάνει την αγρούσηση του στην πρώτη δίκη («Γιατί δεν ήταν δικαιη η δίκη», εκδόσεις Προσκήνιο). Εξήγησε ότι θέλει να

θεωρηθεί αναγνωσθέν, ώστε στην αγρούση του σ' αυτή τη δίκη να μη χρειαστεί να επαναλάβει σημεία με νομική ανάλυση, αλλά να κάνει παραπομπές σε σελίδες του βιβλίου του. Οι εισαγγελέας, όμως, είχαν άλλη άποψη και υποστήριξαν το πρωτοφανές, ότι ένα βιβλίο δε μπορεί να θεωρηθεί έγγραφο, επειδή περιλαμβάνει αγόρευση συνηγόρου! Ο Ι. Μυλωνάς, αφού εξέφρασε την επίκλησή του για το πρωτοφανές της εισαγγελεικής προτάσης, εξήγησε και πάλι ότι ζήτησε να θεωρηθεί αναγνωσθέν το βιβλίο του για λόγους οικονομίας χρόνου και πως δεν έχει κανένα πρόβλημα να αφρεύσει συνηγόρου! Ο Γ. Καράμπελας, αφού διέφρασε την επίκλησή του για το πρωτοφανές της εισαγγελεικής προτάσης, εξήγησε και πάλι

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Καλά, πλάκα ήτανε; Δεν την κάψανε την Κασάνδρα το καλοκαίρι; Γιατί ξαναγράφει στην Ελευθερουπία; Άλλη Κασάνδρα κάψανε;

* Ζητείται κάποιος πολύ μορφωμένος, να με βοηθάει να διαβάζω και να καταλαβαίνω τα κυριακάτικα άρθρα του Ζουράρι στην «Μακεδονία».

* Ψωμογιαουρτιάδης.

* Α πα πα γεωργόπουλος. Εν όψει άλλης μιας τετραετούς ευκαιρίας στο ανέκδοτο. Εκείνο ντε, που θα έδιωχνε τα τραπεζοκαδίσματα από την πλατεία Αριστοτέλους και την παραλία της συμβασιλεύουσας (της πόλης, όπως την προφέρει ο αστικοποιημένος μπουρτζόβλαχος).

* ΕΥΔΑΠ - ΝΔΦΚ.

* Υποκειμενικό - και άσχετο - αλλά τελικά, ο μόνος Μητσοτάκης που μου αρέσει είναι ο Δημήτρης (των «Ενδελέχεια»). Το αντίθετο από τις Νατάσες, που μου αρέσουν όλες - ακόμα κι η υπολοχαγός, αφού ήταν μη ομιλούσα γυναίκα! - εκτός από μία.

* Σιδερογροθία;! Η Marie Claire είναι μια γυναίκα με πάθος. Εσείς;

Όλα στους εργολάβους!

* Όσο για την Μαριέτα, νευρολόγος είναι, δ' αντέξει [ξέρω ότι δεν μας νοιάζει, αλλά ως κορασίδα και ζώσα στο δάσος, οφείλω να το πω].

* Σαν κιμωλία ολόλευκη, καθαρή, όρδιμος πάντα στις επάλξεις, διεκδικεί και αύριο το χρίσμα στο γαλανόλευκο νησί. Ας ενώσουμε όλοι τις προσευχές μας [ήταν και της Μεδοδίας οσίας της εν Κιμώλω πην περασμένη βδομάδα - ήταν και της Δαμάρεως της Αδρανίας πριν δέκα μέρες].

* Ο γερο Δήμος [Καποδιστριακός] πέθανε, ο γερο Δήμος πάει.

* ΣΥΝ θεσάριζερ! Και μιλάμε για δέσεις περιζήτητες, για κυνωνική αφρόκρεμα. «Ο μεν δερισμός πολύς, οι δε εργάτες λίγοι»...

* - Τι ψάχνεις κάθε μέρα στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων; - Εναν δάνατο. - Μα οι δάνατοι δεν μπαίνουν στο εξώφυλλο. - Αυτός που ψάχνω εγώ θα μπει σίγουρα!

* Μουλαροτραγιάσκα, διάβαζα τις προάλλες τα εξής: Το 1029 λέει, καταργήθηκε από τον Ρωμανό τον Γ_ [γάμα] η ειδική φορολογία των μεγαλογαιοκτημόνων, γνωστή ως «αλληλέγγυον». Η κατάργηση οδήγησε στη διάλυση της μικρής ιδιοκτησίας. Τι λες, ως κρίκος της αλυσίδας, δα κάνεις τίποτε που να μην έχει ξαναγίνει;

* Τι φρένα [και δεν μιλάω για το αυτοκίνητο]! Με την ευκαιρία να δηλώσω ότι ο λόγος που δεν εγκαταλείπω αυτή τη σήλη είναι ότι η Κόντρα με απειλήσε με «απόλυση».

* Θα τα αγάπησε πολύ τα Δωδεκάνησα ο Αθραμόπουλος, για να τα επισκέπτεται τόσο συχνά...

* Φτωχή πολιτικός σε φτωχό πολιτικώς (πλέον) χώρο. Και πού να ΠΑΜΕ;

* Μαρι[ον]έτα.

* «Στην αστική κοινωνία η διαπαιδαγώγηση είναι παντού διαποτισμένη με την υποκρισία, με τα κερδοσκοπικά συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Εχει θαδιά αντιφατικό χαρακτήρα και αντανακλά τους ανταγωνισμούς στην καπιταλιστική κοινωνία» (Μιχαήλ Ιβάνοβιτς Καλίνιν - «Για τη διαπαιδαγώγηση του νέου ανθρώπου»).

* Οπως βλέπετε στο τέλος της στήλης, από σήμερα η Κοκκινοσκουφίτσα έχει mail. Μπορείτε να καταδέτετε εκεί ό, τι νομίζετε κι εμείς - όπως έλεγε κι ένας απόγονος του Ιώβ - δα τα συνεκτιμήσουμε.

* Τι δια γίνει με τον Σάββα ρεεεε;

* Το ίδιο είναι, είτε πεις τακτικό είτε ταξικό δικαιοστήριο;

* «Άν σε πιάσουν και δείξεις το γεμάτο πορτοφόλι σου / δα βρεθεί ένας τρόπος να σε αφήσουν οπωσδήποτε. / Άν σε πιάσουν και δείξεις το γεμάτο κεφάλι σου / δα βρεθεί ένας τρόπος να σε κρατήσουν οπωσδήποτε» (Αργύρης Μαρνέρος - «Άν σε πιάσουν»).

Kokkinoskoufitsa
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

Δικαιοσύνη-μαντρόσκυλο του κεφαλαίου

Σεσαλωμένη η αστική Δικαιοσύνη σφίγγει όλο και περισσότερο τα λουριά, υπερασπιζόμενη ανοιχτά και χωρίς προσχήματα τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατίας. Ο εκλεκτός της ΝΔ, ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου Ρ. Κεδίκογλου, έφτασε στο σημείο να στείλει εγκύλιο σε όλα τα δικαστήρια της χώρας, με την οποία χαρακτηρίζει καταχρηστικές και πέραν των ορίων του νόμου τις δικαστικές αποφάσεις σε διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων, που αικρώνουν απολύσεις εργαζόμενων.

Συγκεκριμένα, με την εγκύλιο του ο Ρ. Κεδίκογλου χαρακτηρίζει μη νόμιμες τις αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων «όταν επιδιώκεται η παραμονή εργαζόμενων στην υπηρεσία μέχρι την επίλυση των εργασιών διαφορών μεταξύ αυτών και του εργοδότη, από τη διατηρείται μια εργασιακή σχέση με πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος των αιτούντων, χωρίς να εξετάζεται το βάσιμο της απαιτήσεώς τους».

Να το κάνουμε «λιανά» μέσα από ένα παράδειγμα. Ενας εργοδότης απολύει έναν εργαζόμενο για συνδικαλιστική δράση (φραινόμενο συνηθισμένο). Ο εργαζόμενος θεωρεί την απόλυτη παρανόμη και προσφεύγει στα δικαστήρια που επιλύουν εργατικές διαφορές. Επειδή, όμως, η υπόθεση θα τελεσδικήσει σε δυο-τρία χρόνια, προσφεύγει ταυτόχρονα και στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, ζητώντας να παραμείνει στην εργασία του μέχρι να εκδικαστεί η προσφυγή του επί της ουσίας. Εί-

ναι συχνό το φαινόμενο οι δικαστές να δίνουν αυτό το δικαίωμα στον εργαζόμενο. Δηλαδή, να υποχρεώνουν τον εργοδότη να τον κρατάει στη δουλειά μέχρι να δικαιωτεί η κύρια υπόθεση. Μάλιστα, αυτό έχει παρατηρηθεί σε υποθέσεις συμβασιούχων του Δημοσίου, που καλύπτουν πάγιες ανάγκες και έχουν κερδίσει τέτοιες υποθέσεις.

Ερχεται, λοιπόν, ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου και ασκεί ωμό εκβιασμό πάνω στους δικαστές των κατώτερων βαθμών. Τους λέει ότι δεν πρέπει να κάνουν δεκτές αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, γιατί έτσι ικανοποιείται πλήρως το δικαίωμα των εργαζόμενων που παραμένουν στη δουλειά! Θεωρεί, δηλαδή, ότι ο εργοδότης πρέπει να έχει το δικαίωμα να απολύει εντελώς ανεξέλεγκτα και ο εργαζόμενος να περιμένει δυο και τρία χρόνια μέχρι να δικαιωθεί. Ποιος εργαζόμενος μπορεί να περιμένει τόσο καρό; Οι περισσότεροι, όταν δεν θα έχουν τη δυνατότητα να παραμείνουν στη δουλειά μέσω των ασφαλιστικών μέτρων, θα παραιτηθούν από την καριέρα, έχουν το φόβο ότι μπορούν να φάνε ένα «σουτ» από την πόλη που βρίσκονται και να φάνουν στο χάρτη για να βρουν τον τόπο της μετάθεσής τους.

Για ποια προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών μπορεί να γίνεται λόγος, λοιπόν; Και για ποια Δικαιοσύνη - απόκομψη του απλού πολίτη, όπως αρέσκονται να λένε στις πανηγυρικές ομιλίες τους οι μεγαλοδικαστές και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι; Βλέπουμε εδώ, σε απλές περιπτώσεις, πόσο απροκάλυπτα παίρνει το μέρος των καπιταλιστών και του κράτους-εργοδότη η ηγεσία της Δικαιοσύνης.

Θελετε να το δούμε και βαθύτερα; Το Σύνταγμα υποτίθεται πως υποχρεώνει το κράτος να μεριμνά ώστε οι πολίτες του να έχουν εργασία. Ο δικαιοτής που καλείται να εξετάσει μια αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ενός απολυτεύοντα εργαζόμενου δεν αποφασίζει θεωρούντας καλύπτεται από δικαιούχους εργαζόμενους σε όλη την Ελλάς. Σύμφωνα με την αναίρεση Σανιδά, το μοναδικό όργανο που μπορεί να κρίνει υποθέσεις συμβασιούχων είναι το ΑΣΕΠ! Τα δικαστήρια δεν έχουν δικαιώμα να κρίνουν τέτοιες υποθέσεις και να δικαιώνουν συμβασιούχους του ΕΛΓΑ.

Σύμφωνα με την αναίρεση Σανιδά, το μοναδικό όργανο που μπορεί να κρίνει υποθέσεις συμβασιούχων είναι το ΑΣΕΠ!

Τα δικαστήρια δεν έχουν δικαιώμα να κρίνουν τέτοιες υποθέσεις και να δικαιώνουν συμβασιούχους του ΕΛΓΑ.

Σύμφωνα με την αναίρεση Σανιδά, το μοναδικό όργανο που μπορεί να κρίνει υποθέσεις συμβασιούχων είναι το ΑΣΕΠ!

Τα δικαστήρια δεν έχουν δικαιώμα να κρίνουν τέτοιες υποθέσεις και να δικαιώνουν συμβασιούχους του ΕΛΓΑ.

Σύμφωνα με την αναίρεση Σανιδά, το μοναδικό όργανο που μπορεί να κρίνει υποθέσεις συμβασιούχων είναι το ΑΣΕΠ!

Τα δικαστήρια δεν έχουν δικαιώμα να κρίνουν τέτοιες υποθέσεις και να δικαιώνουν συμβασιούχους του ΕΛΓΑ.

Σύμφωνα με την αναίρεση Σανιδά, το μοναδικό όργανο που μπορεί να κρίνει υποθέσεις συμβασιούχων είναι το ΑΣΕΠ!

Τα δικαστήρια δεν έχουν δικαιώμα να κρίνουν τέτοιες υποθέσεις και να δικαιώνουν συμβασιούχους του ΕΛΓΑ.

Σύμφωνα με την αναίρεση Σανιδά, το μοναδικό όργανο που μπορεί να κρίνει υποθέσεις συμβασιούχων

ΚΟΝΤΡΑ

■ Σάββας Ξηρός

Στη φυλακή κι ας τυφλωθεί εντελώς

Με εκφράσεις συμπάθειας και... κατανόησης απορρίφθηκε από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά η πρώτη αίτηση διακοπής έκτισης της ποινής του λόγω ανήκεστης βλάβης της υγείας του, που υπέβαλε ο Σάββας Ξηρός. Η μόνη ανοχή που έδειξε το δικαστήριο ήταν η άνεση στη διαδικασία. Στην απόφαση, όμως, οι δικαστές εμφανίστηκαν «μπετόν», εφαρμόζοντας την πιο κατασταλτική ερμηνεία του γράμματος του ισχύοντος δικαίου, απολύτως αντίθετα προς το πνεύμα του.

Συγκεκριμένα, το δικαστήριο απέρριψε την αίτηση του Σάββα με το αιτιολογικό ότι οι δύο ιατροδικαστές και ο θεράπων γιατρός στο Γενικό Κρατικό δεν τεκμηρίωσαν άποψη για το χρονικό διάστημα διακοπής της φυλακής του. Τι άποψη, όμως να τεκμηρίωσουν για το χρονικό διάστημα διακοπής της φυλακής για έναν άνθρωπο που χάνει συνεχώς το φως του και για τον οποίο εκρεμούν τόσα χειρουργεία;

Ο ίδιος ο Σάββας, σε κατάσταση εμφανώς χειρότερη απ' αυτή που τον είχαμε δει πριν από περίπου ένα χρόνο στο Πενταμελές Εφετείο Αναστολών Αθήνας (το οποίο είχε επίσης απορρίψει το αίτημά του για αναστολή εκτέλεσης της ποινής του, ώστε να φροντίσει την υγεία του και να μπορέσει στοι-

χειρῶς να παρακολουθήσει τη δίκη) περιέγραψε με τα εξής λόγια την κατάσταση που βιώνει: «Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια σε διαρκή απομόνωση, μέσα σε ένα υπόγειο που βρίσκεται τρία μέτρα κάτω από τη γη. Ο σιδερόδρομος φεγγίτης βλέπει σε μια στενή τάφρο σκεπασμένη με σχάρα υπονόμου στο ύψος

του εδάφους, ενώ η αίθουσα ψυχαγωγίας είναι ένας τυφλός διάδρομος. Πρόσφατα έκανα το δωδέκατο χειρουργείο, ενώ πάνω από τα μισά έγιναν και ξανάγιναν λόγω της ειδικής αντιμετώπισης, καθώς υπάρχουν πάντα άλλες προτεραιότητες, ή λόγω εκδικητικότητας, εγκαταλείψης και γραφειοκρατίας. Τα μάτια είναι με εφτά επεμβάσεις σε πέντε χειρουργεία, ενώ το ιατρείο της φυλακής που έχει τη δυνατότητα μόνο παροχής πρώτων βοηθειών δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει την επικείμενη τύφλωσή μου. Η σημερινή μέρα είναι η τελευταία για να περάσω την πόρτα και να δω αν έως είναι μέρα ή νύχτα».

Οι δύο ιατροδικαστές που κατέθεσαν επιβεβαίωσαν τα λεγόμενά του. Επιβεβαίωσαν ότι στο νοσοκομείο της φυλακής

δύο πάνοπλοι κουκουλοφόροι Ράμπτο συνέδευαν το Σάββα Ξηρό και μέσα στη δικαστική αίθουσα. Οι συνήγοροι Γ. Κούρτοβικ και Γ. Γκουντούνας διαμαρτυρήθηκαν, διότι στις δικαστικές αίθουσες απαγορεύεται η παρουσία ενόπλων. Αμήχανος ο πρόεδρος στράφηκε αρχικά στην εισαγγελέα ζήτηντας πρόταση. Η εισαγγελέας του είπε ότι είναι αποκλειστικά δική του αρμοδιότητα ως διευθύνοντα τη συζήτηση κι αυτός, αφού έχωσε το κεφάλι ανάμεσα στους ώμους του, ζήτησε από τους Ράμπτο να βγάλουν τις κουκούλες τους. Αυτοί τον κοίταξαν προκλητικά, τον «έγραψαν» κανονικά και όταν επανέλαβε το αίτημά του απομακρύνθηκαν με προκλητικό τρόπο και στήθηκαν έως από την αίθουσα. Κάτι ήταν κι αυτό...

δεν υπάρχει οφθαλμιατρείο και ότι εκ μέρους της διεύθυνσης της φυλακής υπάρχει και αργοτορία και αμέλεια στις μεταγωγές του Σάββα για ιατρικές εξετάσεις και θεραπεία. Κατέθεσαν ότι ο πολιτικός κρατούμενος πρέπει να μεταφερθεί σε ειδικό οφθαλμολογικό κέντρο, οι γιατροί του οποίου θα αποφασίσουν ποια θα είναι η θεραπεία και πόσο θα διαρκέσει. Ο οφθαλμίατρος Νίκος Μανιός ήταν πιο σαφής και στην περιγραφή της πάθησης και στην ανάγκη νοσηλείας σε ειδικό οφθαλμολογικό κέντρο.

Ομως, όπως είπαμε και στην αρχή, το δικαστήριο έμεινε στην πιο κατασταλτική ερμηνεία του γράμματος του νόμου. Στο τέλος, μάλιστα, ο πρόεδρος έστησε και «πτηγαδάκι» με τους συνηγόρους και κάποια στιγμή ακούστηκε να λέει: «μη μου βάζετε θηικά διλήμματα». Ήταν σαν να έλεγε: «Ξέρω ότι αυτός ο άνθρωπος δεν πρέπει να μείνει στη φυλακή, αλλά δεν έχω το θάρρος να τον βγάλω».

Πολιτική ήταν και αυτή η απόφαση. Γιατί ακόμα και ένα ανθρωπιστικό ζήτημα αποκτά άλλη διάσταση όταν αφορά έναν αντάρτη πόλεων. Οσοι νομικοί, γιατροί, διανοούμενοι έχουν φιλότιμο ας μιλήσουν. Ας μιλήσουν τώρα, γιατί αύριο θα είναι αργά. Ας αναλάβουν αυτοί να βγάλουν το Σάββα από το κάτεργο, μπας και μπορέσει να σώσει το 1/10 της όρασης που του έχει απομείνει. Υπάρχει άραγε φιλότιμο;

Δεν ξέρω εσείς σύντροφοι πώς χαμπαριάσατε αυτό το Τζερτζέλε που γίνεται με τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, εγώ πάντως τον απόλαυσα. Να σας πως λοιπόν το στόρο, που ακόμα βρίσκεται σε εξέλιξη.

Κάθε πρώι κάτω απ' την πόρτα μου έβρισκα ένα σωρό χαρτομάνι με τις παραπίπεδες αυτών που δέλουν να γίνουν «τοπικοί άρχοντες». Στις αρχές το πέταγα ρίχνοντας και το κατάλληλο μπινελίκι, μέχρι που το μάτι μου έπεσε σε μια φωτογραφία ενός αστεράτου μανούλιμάνουλου. Πήρα το φυλάδιο να το χαζέψω και το μάτι μου έπεσε στην ηλεκτρονική διεύθυνση που έδινε η υποψήφια ζητώντας επαφή με τους εν δυνάμει ψηφοφόρους της. Μου άναψε φλασά. Ρε, συ, σκέφτηκα, αυτοί έχουν την εντύπωση ότι μπορεί να μας παραμιλάζουν με τις παπαριές που λένε, γιατί να μην δοκιμάσω και εγώ να τους σερβίρω φύκια για μεταξώτες κορδέλες; Αρχισα, λοιπόν, να περιπλανιέμαι στα φυλάδια τους και στάμπαρα άλλες δυο υποψήφιες που ζητούσαν επικοινωνία με τον ίδιο τρόπο. Ξέρετε τώρα... δουλειά δεν είχε ο διάλογος...

Εφτιαξα μπαμπατζάνικη καφεδιά, άναψα τσιγάρο και βάλληκα να γράφω το mail που δια τους έστελνα. «Αγαπητή κυρία Αν και ποτέ δεν είχα την ευτυχία να σας γνωρίσω από κοντά, νιώθω την ανάγκη να σας ομολογήσω ότι η συναρπαστική αύρα που εκπέμπει η φωτογραφία σας με έχει καθηλώσει. Η διαίσθησή μου λέει ότι είστε ένα καταπληκτικό, αξιόλογο άτομο, ενώ τα γραφόμενά σας επιβεβαιώνουν ότι στο πρόσωπο σας ο δήμος μας δια βρει μια γυναίκα που δια ανταποκρίθει στην προσπάθεια για να φτιάξουμε τον δήμο που όλοι ονειρεύομαστε. Ο δυναμισμός που αναβλύζει απ' το βλέμμα σας, ο αισθησιασμός και η τρυφερότητα που ξεχειλίζει απ' τα ματάκια σας, σε συνδυασμό με τα όνειρα σας, που ξεδιπλώνετε στο κείμενό σας, είμαι σίγουρος ότι είναι το κατάλληλο μήγμα που χρειάζεται η τοπική αυτοδιοίκηση....».

Εγραψα αρκετές τέτοιες μπαρούφες και τέλειωνα το λακιρνί μου με ένα υστερόγραφο: «Ζηλεύω τον άντρα που ακούει τις αισθησιακές ταχυπαλμίες σου, γεύεται τη λαγνεία της παρουσίας σου, ταξιδεύει στην νιρβάνα της ύπαρξής σου. Ελπίζω και εύχομαι μετά το τέλος των δημοτικών εκλογών να έχω τη μαγεία να αρωματίσει η παρουσία σου ένα βράδυ μου, για να μπορέσω να σου εκδηλώσω αιτά που δεν μπορεί να μεταφέρει ένα μήνυμα από την άψυχη οδόντη του υπολογιστή».

Το έστειλα, που λέτε, σε τρεις υποψήφιες. Ήταν τόσο χοντροκομμένο το δούλευμα που τους έκανα, που δεν φαντάζομεν ότι δια τοιμήσει καμιά. Κι όμως, ανταποκρίθηκαν όλες και μάλιστα ο δύο απ' αυτές σε βαθμό που δια γίνουμε Espresso αν συνεχίσω να γράφω αυτό το αλισθερίσι.

«Όλα αυτά βέβαια δια ήταν μέχρι και χαριτωμένα, αν πίσω από τα χιλιάδες - εν τέλει - πρόσωπα που διεκδικούν αυτές τις μέρες την ψήφο μας δεν κρυβόταν για μιαν ακόμη φορά ένας πακτωλός εκατομμυρίων ευρώ, τον οποίο κάποιοι επενδύουν και κάποιοι καρπώνονται με εντελώς αδιαφανείς διαδικασίες. Σημειωτέον δε, κανείς δεν αυταπατάται ότι και σε τούτες τις εκλογές άγγωστη δια παραμετρήσει την προστασία της χρημάτων αιτών όσο και το υστερόβουλο πιθανώς κίνητρο των επενδυτών τους» (ο Κ. Ζούλας στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»).

Αλλά τι να λέμε τώρα; Για την κονόμα τους δεν πάνε όσοι νταλαθερίζονται με βουλευτικές ή δημοτικές εκλογές; Τώρα πια, με όσα έχουν βγει στον αφρό για τα τσαμπασίκια που έχουν οι εδονονταβατζήδες με τους καπιταλιστές, υπάρχει κανείς που να μην ασφυκτιά απ' τη μπόχα όσων σκάνε μύτη;

Τώρα, τι δουλειά έχουν κάποιοι, που δέλουν μάλιστα να ονομάζονται «αγωνιστές της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς», να συμμετέχουν σ' όλο αυτό το καραγκιοζλίκι, τι να σας πω; Κάνουν, λέει, «πολιτική ζύμωση». Αντε βγάλτε άκρια...

Γιώργης Γιαννακέλης
giorgis@eksegersi.gr

MANIATIKΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΞΥΛΕΑΣ
Εργατική Πανεπιμελής Ν. Καλαποτανάς

ΜΑΝΙΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Το Βρίστο Χείρων τους Κατευθύνει στην Ηλεκτρονική.
Η ΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΣΑΛΙΟΝΑΣ την Μάρτη του 1942
από τη Νίκη Φύλας Σπαραγίας.

Επεργάστηκε η Κατευθύνεισα Σάλιονας
θέλει την Αράδην

στην ελπίδα να τους τρίψουν κάποτε την μούρη...
Το βιβλίο «Μανιάτικη αντίσταση» (εκδόσεις «Αδούλωτη Μάνη»), έρχεται να προστεθεί στη σειρά των πολεμοφόρων της μνήμης ενάντια στη λήθη. Προσπαθεί να π

Εκλογές και κόμματα με φρου – φρου κι αρώματα, στης Βουλής τα έδρανα αχ και γω να έκλανα (Τζίμης Πανούσης)

✓ Η υπογραφή της σύμβασης ανάμεσα στο Δήμο Αθηναίων και την ΠΑΕ Παναθηναϊκός, για την ανέγερση του νέου γηπέδου των πράσινων στο Βοτανικό, αντί για πανηγύρια προκάλεσε σκεπτικισμό στους οπαδούς του Παναθηναϊκού. Αιτία οι πολύ σκληρές δηλώσεις του Παύλου Γιαννακόπουλου, ο οποίος κατηγόρησε τις δυο πλευρές ότι δεν τήρησαν την αρχική συμφωνία και παρέκαμψαν τον Ερασιτέχνη Παναθηναϊκό που έχει τον πρώτο λόγο για το νέο γήπεδο. Ο Γιαννακόπουλος απέιλησε ότι αν δεν δοθούν άμεσα στην δημοσιότητα οι όροι που υπάρχουν στη σύμβαση που υπογράφηκε, δεν θα παραχωρήσει τη Λεωφόρο και θα αποσυρθεί ο Ερασιτέχνης από την αρχική συμφωνία, γεγονός που θα έχει σαν αποτέλεσμα να μην μπορεί να προχωρήσει, λόγω νομικού κωλύματος, η ανέγερση του νέου γηπέδου.

Έχουμε γράψει και παλιότερα, ότι η συμφωνία για το γήπεδο του Παναθηναϊκού είναι ένα σκάνδαλο (όπως και παλιότερα η χαριστική σύμβαση με τον Ολυμπιακό για το Καραϊσκάκη), αφού παραχωρείται δημόσια περιουσία για εκμετάλλευση σε καπιταλιστές. Το σκάνδαλο γίνεται ακόμη μεγαλύτερο με δεδομένη τη συμφωνία του Δήμου Αθηναίων και της ΠΑΕ, πριν την υπογραφή σύμβασης ανάμεσα σε Ερασιτέχνη Παναθηναϊκό και Δήμο. Με βάση τη σημερινή νομιθεσία, δε μπορεί να παραχωρηθεί δημόσια περιουσία σε ανώνυμες αθλητικές εταιρίες και γι' αυτό το παραθυράκι που χρησιμοποιήθηκε αρχικά στην περίπτωση του Ολυμπιακού και αποτελεί μπούσουλα για την περίπτωση του Παναθηναϊκού αλλά και για παρόμοιες συμφωνίες στο μέλλον (ας μην ξεχνάμε ότι στη σειρά περιμένει η ΑΕΚ) είναι η παραχώρηση να γίνεται προς το ερασιτεχνικό σωματείο, το οποίο με τη σειρά του παραχωρεί το γήπεδο στην ΠΑΕ.

Στην περίπτωση του Ολυμπιακού δεν υπήρχαν προβλήματα, αφού ο Ερασιτέχνης ελέγχεται απόλυτα από τον Κόκκαλη, όμως στον Παναθηναϊκό τα πράγματα είναι αρκετά διαφορετικά. Η κόντρα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ανάμεσα στους Βαρδινογιάννηδες και τους Γιαννακοπούλαιούς, δηλαδή ανάμεσα στην ΠΑΕ και τον

Ερασιτέχνη, κρατάει χρόνια και συνεχίζεται και σήμερα. Είναι γνωστό σε όλους ότι παρά τη συμφωνία ανάμεσα σε Ερασιτέχνη και ΠΑΕ και το κοινό μετώπο απέναντι στον Δήμο για την ανέγερση του νέου γηπέδου, προκειμένου η πράσινη οικογένεια να εξασφαλίσει περισσότερα φράγκα και χαριστικούς όρους, υπάρχουν διαφορετικές απόψεις για τον τρόπο που θα μοιραστεί η πίτα από τις εμπορικές χρήσεις (τα λεφτά είναι πολλά και κανείς δεν κάνει πίσω) στο νέο γήπεδο. Μέχρι σήμερα οι διαφορές αυτές δεν είχαν βγει ανοιχτά στο προσκήνιο, γιατί οι δυο πλευρές είχαν σαν πρώτο στόχο να πάρουν όσο το δυνατόν περισσότερα από το Ερασιτέχνης από το Δήμο Αθηναίων. Από τη στιγμή όμως που ολοκληρώθηκε το παζάρι και «κλειδωσαν» τα φράγκα, Ερασιτέχνης και ΠΑΕ προσπαθούν να έρθουν σε συμφωνία για τη μοιρασία.

Αν κρίνουμε από την αντίδραση, δεν έχει βρεθεί ακόμη η χρυσή τομή ανάμεσα στις δυο πλευρές, αλλά αυτό κατά την γνώμη μου δε θα επηρεάσει τις εξελίξεις όσον αφορά το θέμα του γηπέδου. Ο Γιαννακόπουλος δεν έχει ούτε τη δυνατότητα ούτε το θάρρος να φτάσει τα πράγματα στα άκρα και να ακυρώσει την ανέγερση του νέου γηπέδου στο Βοτανικό. Το νέο γήπεδο είναι κομβικό σημείο για την εξασφάλιση κέρδους για τις διοικήσεις των πράσινων και είναι μάλλον απίθανο για ένα καπρίτσιο να τιναχτούν όλα στον αέρα. Τα φράγκα που θα βάλει στην τούπη του ο κυρ-Παύλος είναι πολλά, ακόμη και στην περίπτωση που η ΠΑΕ πάρει τη μερίδα του λέοντος. Απειλεί λοιπόν, έχοντας σαν απού ότι χωρίς τη δική του συμμετοχή δεν μπορούν να προχωρήσουν, και ζητάει καλύτερους όρους για την πάρτη του. Από την άλλη πλευρά η ΠΑΕ, που καίγεται για τη δημιουργία του γηπέδου, προσπαθεί να σπρώξει τις εξελίξεις και να φέρει προ τετελεσμένων γεγονότων τον Ερασιτέχνη.

Το θέμα έπαιξε για μια μέρα στις αθλητικές εφημερίδες, κάποιοι προσπάθησαν να κερδίσουν φύλλα επενδύοντας σε

ένα επεισόδιο της κόντρας ανάμεσα σε Παύλο και Τζίγγερ, αλλά όταν κατάλαβαν ότι η διαιώνιση του θέματος στην επικαιρότητα εγκυμονεί κίνδυνους για το πακέτο της συμφωνίας, το έθαψαν. Πιστοί στα δύσια και τα ιερά του επαγγελμάτος, οι έγκριτοι συνάδελφοι απέδειξαν για μια ακόμη φορά ότι το καπιταλιστικό κέρδος και η προάσπισή του είναι πάνω από τη διασφάλιση της δημόσιας περιουσίας.

✓ Το ξέρω ότι είναι αντισυνδελφικό να αισχολούμαι συνεχώς με τις κολοτούμπτες των αθλητικογράφων, αλλά με έχουν πιάσει οι κακίες μου και δεν κάνω πίσω. Το δεύτερο θέμα για σήμερα αφορά την Εθνική ποδοσφαιρίου. Οσοι διαβάζετε αθλητικές εφημερίδες θα προσέξατε ότι ενώ την προηγούμενη βδομάδα η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων μου ζητούσε από τον Γκαγκάστη και την ΕΠΟ να πάρουν δραστικά μέτρα για τον Ρεχάγκελ, με αιφορμή τις αλλοπρόσαλες επιλογές του για τους αγώνες με Νορβηγία και Βοσνία, μετά τα δύο νικηφόρα αποτελέσματα υμνούν προπονητή και παιχτες και προσπαθούν να μας πείσουν ότι το αγωνιστικό συνονθύλευμα που ειδαμε στους δύο αγώνες μπορεί να πρωταγωνιστήσει και να υπερασπιστεί τον τίτλο στο επόμενο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Τη μια μέρα περνούσαν γενεές δεκατέσσερις τον Γερμανό και την επόμενη τον ανέβασαν στον Ολυμπιονικό. Ανάλογα με το αποτέλεσμα και η κριτική, χωρίς κανένας από τους κρίνοντες να κάνει την αυτοκριτική του και να ζητήσει συγγνώμη για τις μολακιές που έγραψε την προηγούμενη μέρα.

Η θέση της στήλης είναι ότι ο κύκλος της Εθνικής ομάδας που κατέκτησε το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα στην Πορτογαλία έκλεισε την επαύριο της επιτυχίας και συνεπώς ο Ρεχάγκελ έπρεπε ήδη να έχει αντικατασταθεί από τη στιγμή που δεν προχώρησε σε ονανέωση και δημιουργία μιας νέας ομάδας. Οσον αφορά τώρα την πρόβλεψη για το μέλλον, η Εθνική δίνει τη μάχη με Τούρκους και Νορβηγούς για τις δύο θέσεις που οδηγούν στην τελική φάση του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος, όμως με την εικόνα που παρουσιάζει το τελευταίο διάστημα δεν βλέπω να έχει πολλές πιθανότητες.

τητες.

Κος Πάππιας

ΥΓ1: Πανηγυρίζουν οι φιλάδελφες για τη νίκη της Εθνικής κόντρα στη Βοσνία, όμως άποτες έχουν κάνει γαργάρα το γεγονός ότι ο διαιτητής της αναμέτρησης έπαιξε 90-10 υπέρ της Εθνικής μας. Δεν ήταν μόνο το μαϊμού πτέναλτι που έδωσε και με το οποίο κόπηκε ο τσαμπουκάς των Βόσνιων αλλά και η γενική συμπεριφορά του στο γήπεδο που δεν επέτρεψε στους αντιπάλους μας να διεκδικήσουν τη νίκη. Το σκηνικό ολοκληρώθηκε στο 49ο λεπτό, όταν οι Βόσνιοι έμειναν με 10 παίχτες, σε μια φάση που αν δινόταν σε βάρος της Εθνικής μας ακόμα θα έσκουζαν φυλλάδες και δημοσιογράφοι για τη σφραγή. Το γεγονός ότι μας διαιτητεύουν κάποιοι απιθανούν διαιτητές το τελευταίο διάστημα δείχνει την υπόληψη την οποία μας έχουν στην Ευρώπη. Είναι γνωστό ότι τους κακούς και τους άπειρους διαιτητές τους βάζουν σε αγώνες αδιάφορους ή σε αγώνες το αποτέλεσμα των οποίων δεν απασχολεί την ΟΥΕΦΑ. Αυτό σημαίνει ότι η Εθνική αντιμετωπίζεται σαν μια ομάδα της σειράς, που υποχρεώνεται να τρώει στη μάταια αμφιβόλου πιούπιτης διαιτητές τον επόμενη περίοδο. Τη μια μέρα περνούσαν γενεές δεκατέσσερις τον Γερμανό και την επόμενη τον ανέβασαν στον Ολυμπιονικό. Ανάλογα με το αποτέλεσμα και η κριτική, χωρίς κανένας από τους κρίνοντες να κάνει την αυτοκριτική του και να ζητήσει συγγνώμη για τις μολακιές που έγραψε την προηγούμενη μέρα.

ΥΓ2: Αύριο ψηφίζουμε αλλά τίποτα δε θυμίζει προεκλογική περίοδο. Για τις εκλογές ενδιαφέρονται μόνο τα λαμπόγια που διεκδικούν την καρέκλα του νομάρχη ή του δημάρχου για να τρώνε αυτοί και οι κουμπάροι τους στην υγεία των κοροίδων, δηλαδή σε βάρος μας. Η στήλη αντί να ασκήσει το εκλογικό της δικαίωμα θα ασχοληθεί με το ψήφισμα αμνού και στηληνάντερου. Έχουμε εξασφαλίσει καλό κρασί και το πρόγραμμα έχει μετά το φραγοπότι χαλάρωμα αικούγοντας το εκλογικό αποτέλεσμα και αναλύσεις των καλεσμένων στις τηλεοπτικές εκπομπές. Ξέρω ότι υπάρχουν εντάσεις από την ιατρική, αλλά προσωπικά χωνεύω ευκολότερα αικούγοντας μαλακίες στην τηλεόραση.

Καθώς καμιά τανία δε ξεχωρίζει αυτή τη βδομάδα θ' αναφέρουμε λίγα λόγια για τις τρεις που θα συζητηθούν προσεκτέρω:

■ ΝΤΕΤΒΙΝΤ ΦΡΑΝΚΕΛ

Ο διάβολος φοράει Prada

Mια άλλη εκδοχή του περιφέρους «Pret a porter» του Ρόμπερ Αλτμαν; Μια περιδιάβαση στο μάταιο όσο και ανότητο κόσμο της μόδας; Δυστυχώς τίποτε από αυτά. Μια ταινία για «γυναικούλες», στην οποία περιγράφονται τα βάσανα μιας υπαλλήλου υπό τις διαταγές της δύστροπης διευθύντριας της «Vogue». Μοναδικό από την ταινία η υποτιμημένη κωμική πλευρά της Μέριλ Στριπ, που όμως φορές φ

HASTA LA VICTORIA

Την αύριον απέχομεν των εκλογών πλειοψηφούντες

Teachers: overworked and underpaid

Ούτε ψηφοφόροι - ούτε «ενεργοί»: απεργοί!

Μουζίκ Αλογκοσκούφσκη

Εκλογές: νυν αποπάτων αγών

Ψηφίζοντας, τραβήξτε και το καζανάκι: η μπόχα είναι ανυπόφορη

Ψηφοφόρος στο βάθος της κάλπης

◆ Στάη alive
◆ «Έμπειρο» το πρωτοσέλιδο του ΠΡΙΝ (08/09/06): «Μέχρι τη νίκη» αλλά (καλού-κακού) ψήφο στα ριζοσπαστικά ψηφοδελτια.

◆ Πλάκα είχαν οι υποψήφιοι/ες που έπαιζαν τη γλάστρα στον ALPHA TV (09/10/06): απαξάπαντες/σες ΔΕΝ κατόρθωσαν να δικαιολογήσουν γιατί παίρνουν μέρος στις εκλογές (πέρα από τις συνηθισμένες κουβέντες για το «καλό του τόπου»).

◆ Πόσα μέτρα μακριά από τους μπάτους διαδηλώνει το ΠΑΜΕ;

◆ Δηλαδή τίνι τρόπω ο Αστρικός και ΣΙΑ αποτελούν εγγύηση για να πάμε στα 1400 ευρώ;

◆ Οριζόντια διασύνδεση - ΤΩΡΑ!

◆ Μετεξελιξη της «Ελιάς» στην Ιταλία: «Δημοκρατικό» Κόμμα. Πικραμύδαλο...

◆ Βλέπω παχαίνοντας: «Σε ένα άλλο παράδειγμα οι Hancock και συνεργάτες διαπίστωσαν σαφή συσχέτιση μεταξύ τηλεθέασης σε ήλικια 5-15 ετών και παχυσαρκίας κατά την ενήλικη ζωή... Τα ερευνητικά δεδομένα σχετικά με την έλλειψη άσκησης σε συνδυασμό με την πολύ γνωστή παροπήρηση ότι τα παιδιά εμφανίζουν μείωση του μυϊκού τόνου στη διάρκεια της τηλεθέασης αποσαφηνίζουν περαιτέρω το λόγο για τον οποίο η τηλεόραση συμβάλλει στην αύξηση της παχυσαρκίας των παιδιών. Τέλος, οι Robinson και συνεργάτες προχώρησαν πέρα από τη συλλογή δεδομένων, προγματοποιώντας τυχαιοποιημένη μελέτη για τη μείωση της τηλεθέασης σε ένα σχολείο. Μετά από 6 μήνες, οι μαθητές του σχολείου στο οποίο δεν πραγματοποιήθηκε παρέμβαση εμφάνισαν μείωση του δείκτη μάζας σώματος και είχαν λιγότερο βίαιη συμπεριφορά στη διάρκεια των διαλειμμάτων». (Από το αμε-

ρικάνικο περιοδικό LANCET, τ. 365, 2005).

◆ Τί «θέλουν» οι μικρομεσαίοι; «Μείωση κόστους εργασίας - επιδότηση προσλήψεων» και... μείωση των διαδηλώσεων. Τα πράγματα «επεξήγεια» έρευνα της ΓΣΕΒΕΕ και του ΟΑΕΔ (σχετικό ρεπορτάζ στην ΗΜΕΡΗΣΙΑ, 09/10/06).

◆ Εννοείται ότι η αυξανόμενη φτώχεια πάει μαζί με τον αυξανόμενο πλούτο. «Οι επιχειρηματίες σκαφών τουρισμού ζητούν νέες μαρίνες στην Αττική. Ο γ.γ. του YEN Γ. Τζωάνος, ο επιβάτες κρουαζέρας αυδάνονται ταχύτατα» (ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, 09/10/06).

◆ Μετά τον «σοσιαλισμό» το Κ.Κ. Κίνας προχωράει τώρα στην «κοινωνία της αρμονίας». Ε, ρε, τι κάνει ο Κομφούκιος!

◆ Τελικά μια βροχή δεν θα μας σώσει (μια χιονοστιβάδα κινητοποιήσεων, ίσως).

◆ «Ο κόσμος γνώρισε μια διαφορετική Αθήνα αυτή την περίοδο. Μια Αθήνα που φαινόταν παντού, στις συγκοινωνίες, στην καθαριότητα, η Αθήνα πήρε χρυσό μετάλλιο στην καθαριότητα (Χρήστος Παπουτσής, 31/08/04, Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας).

◆ «Ο Δήμος Αθηναίων επέτυχε... και βεβαίως αξίζουν συγχαρητήρια όλοι οι συντε-

σμοί, τους καταστηματάρχες και τους πολίτες που διακινούνται...» (ΤΟ ΠΑΡΟΝ, 08/10/06).

◆ Λαμπράκης, Πατάκης, Μεταίχμιο: ο καπιταλισμός αναλαμβάνει ο ίδιος την εκπαιδευση.

◆ Εχει και το θράσος ο ΠΑΣΟΚος Β. Κοντογιανόπουλος (ηθικός αυτουργός της δολοφονίας του Ν. Τεμπονέρα) να βγαίνει και να μιλάει...

◆ Αλήθεια, γιατί όταν ακουγόταν στη συγκέντρωση της Πέμπτης το σύνθημα «Ο Τεμπονέρας ζει - με Πέτρουλα, Λαμπράκη μας οδηγεί», ο Περισσός «έριχνε» ταυτόχρονα όλα συνθήματα; Μήπως γιατί ο Νίκος Τεμπονέρας είχε φύγει απ' τον Περισσό, μήπως γιατί ο Πέτρουλας συγκαταλεγόταν στους γνωστούς αγωνώστους της εποχής εκείνης;

◆ Μαριετίες - κατά το Τζουμακίες: σύμφωνα με τα στοιχεία της υπουργού, η συμμετοχή των δασκάλων της Ξάνθης την Τετάρτη 04/10/06 ήταν μηδενική. Ελα όμως που η συγκεκριμένη μέρα ήταν τοπική γιορτή (απελευθέρωση Ξάνθης) και τα σχολεία κλειστά...

◆ Η Υβέτ από τον Κώστα στο Νικήτα, η Άννα και η Αιμιλία απ' τον Περισσό στο Γιωργάκη (που ίσως να την... κι εγώ).

◆ Αντίφαση εν τοις όροις: «Οχι στην κεντροαριστερά» και δίπλα αφίσα-στήριξη Τούπρα (πρωτοσέλιδο της εφημερίδας της ΚΟΕ, «Αριστερά», 29/09/06).

◆ Ενας από τους βασικούς υπονομευτές του Σημίτη ήταν ο βουλευτής Μαγκούφης: δόνομα και πράμα [του Μητσοτάκη τούλαχε κατσικι-(πόδαρο)...].

◆ Τις τρελές Αποκριές κουζουλαίνονται οι γιρίες - όμως με' τις εκλογές τρελαίνονται οι (διάφορες) αριστερές... Βασίλης

◆ Εχεις ψήφο. Εχεις δύναμη. Τώρα, οι Δήμοι και οι Νομαρχίες έχουν περισσότερες δυνατότητες (Υπουργείο Εσωτερικών)

Αφού έχουμε ψήφο, έχουμε δύναμη. Αν δεν είχαμε, αλήθεια τι θα γινόμασταν; Ο ποιητής έγραψε (συγκλονισμένος από το πραξικόπεμπα στη Χίλη, την πτώση της κυβερνητικής Αλεντέ, την εξόντωση χιλιάδων αγωνιστών), ότι η δύναμη βγαίνει από τις γροθίες, όχι από πρόσωπα καλοσυνάτα. Τούτοι εδώ, χρόνια τώρα, προσπαθούν να μας πείσουν ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Η δύναμη βγαίνει από τα ψηφοδελτια -λένε-, από πρόσωπα καλοσυνάτα (χαζοχαρούμενα, είναι το σωστό). Η αλήθεια βρίσκεται κάπου στη μέση, θα ελεγεί ένας κεντρώος της πολιάς εποχής. Ενας οπαδός του κοινοβουλευτισμού, ένας νομοταγής πολίτης. Ναι, αλλά είδαμε πολλά προεκλογικά υλικά των παρατάξεων της Αριστεράς να έχουν μοστραρισμένη και μια γροθία, για να παραπέμψουν στην ανάγκη του αγώνα. Και εκλογές και αγώνας. Ευπρέπεια στις εκλογές, πολιτισμένος αγώνας. Δικαιώθηκε το κέντρο και ας μην έχει πια ούτε Ενωση Κέντρου, ούτε ΕΔΗΚ. Δεν εβγάλε σωστά συμπεράσματα ο Μπίρμαν από το σφραγίδιο της Χίλης, από τα τόσα σφραγίδια. Τα σωστά συμπεράσματα τα έβγαλε η Αριστερά. Και έγινε Ενωση Κέντρου.

◆ Δώστε λεφτά για την Παιδεία. Σταματήστε την αφαίμαξη των λαϊκών οικογενειών. Οχι στην παραπαιδεία και στα φροντιστήρια. 15% για την Παιδεία από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ικανοποιήστε τα αιτήματα των εκπαιδευτικών. Εξω οι επιχειρήσεις από τα σχολεία. Αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία σε όλες τις βαθμίδες. Η Παιδεία αποτελεί κριτήριο ψήφου. Κάνε το βήμα! Ψήφισε ΝΑΣ (ΚΟΑ του ΚΚΕ)

Εμ τι νομίζετε. Τζάμπα ξεσκίστηκε αγωνιστικά το κόμμα; Τα δίνει όλα για την επιτυχία του κινήματος, συγνώμη των εκλογών. Το κυριότερο είναι ότι διαφορφώνει και κριτήρια. Διαπιστώσαμε. Αγωνιστικά κριτήρια. «...Μετέτρεψε την ψήφο σου σε δύναμη που θα μετρήσει...», λέει. Το διο λέει και το υπουργείο Εσωτερικών. Ναι, αλλά το υπουργείο Εσωτερικών το λέει άλλα δεν το πιστεύει. Ενώ το ΚΚΕ το πιστεύει και το παραπιστεύει. Αλλωστε, διακρίνεται για τη συνέπειά του και για τον κοινοβουλευτισμό του.

◆ Αγωνιστικά, δυναμικά, ανατρεπτικά τιμάμε την Καισαριανή. Ψήφο στον Αγκαβανάκη.

Με ορισμένα πρόγματα δεν μπορεί να κάνεις πλάκα. Μπορεί να γελάς με τις βλακείς για κριτήρια όπως τα παραπάνω, αλλά μέχρι ένα όριο. Οχι ότι δεν έχει όρια ο Περισσός. Εχει και με το παραπάνω. Σοβαρά όρια. Οι εξ αριστερών του είναι όλοι... πράκτορες της αντίδρασης. Αυτοί που χρησιμοποιούν την ατομική τρομοκρατία είναι πράκτορες των ΗΠΑ τόσο πειθήνοι που πεθαίνουν για το πρακτοριλίκι. Οι αναρχικοί είναι ύποπτοι. Οι καταλήψεις στα Πανεπιστήμια διώχνουν τον κόσμο και βοηθάνε το υπουργείο και το ΠΑΣΟΚ. Ορια, τεράστια όρια. Στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό, στην κοινοβουλευτική βλακεία δεν έχει κανένα όριο. Εχει σπάσει τα κοντέρ.

Ηώρα της κάλπης. Το πανελλήνιον (το όποιο κομμάτι του, τελοστάνων) συντεταγμένο θα οδεύσει προς αυτή τη μεγάλη χοάνη των συνειδήσεων, των προβλημάτων, των αιτημάτων. Καθαρό, όχι μόνο γιατί ένα μέρος του, οι παραδοσιακοί δεξιοί, θα ψηφίσουν μετά την κυριακάτικη λειτουργία, αλλά κυρίως γιατί σ' αυτό το πανηγύρι παίρνουν μέρος μόνο οι ιθαγενείς, οι φορείς του αιθάνατου ελληνικού πολιτισμού. Οι αλλοδαποί βρίσκονται σ' αυτή τη χώρα μόνο για να τους ξεζουμίζουν τ' αφεντικά. Η λέξη δικοιώμα είναι απαγορευμένη γι' αυτούς. Ενα τεράστιο θέμα, με το οποίο δεν ασχολούνται καθόλου τα εκατοντάδες αριστερά σχήματα πριν τις εκλογές. Η απώλεια ψήφων μετράει περισσότερο από τις πολιτικές αρχών που υποτίθεται ότι υπερασπίζονται. Η ικανοποίηση ότι το τάδε μπαγζί ξεπέρασε το δείνα καθορίζει τα δριώνταν πολιτικών αναλύσεων. Η αγωνία να εκφραστεί στο δικό μας ψηφ-

χανισμών. Οι σύγχρονοι δημοτικοί και νομαρχιακοί άρχοντες, οι αντιδραστικοί διαχειριστές των «τοπικών υποθέσεων, δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να κινούνται στη λεωφόρο που ανοίγουν οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής. Στη λεωφόρο της βαρβαρότητας, της επιχειρηματικότητας, της στυγνής εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Σ' αυτή την ευγενή διαδρομή τι άλλο μπορεί να ανθεί παρά η μίζα, η απάτη, το βόλεμα των ημετέρων, το χτύπημα των διαφωνώντων, το πάτημα στο κεφάλι των εργαζόμενων; Θυμόμαστε όλοι πριν λίγα χρόνια ότι δεξιοί και αριστεροί, σοσιαλδημοκράτες και οικολόγοι, μιλούσαν για την ανάγκη του δημάρχου μάνατζερ. Πάρτε τα στοιχεία της οποιασδήποτε δημοτικής επιχειρησης ανά την πανελλήνιο - αν σας τα δώσουν - για να διαπιστώσετε ότι οι σύγχρονοι μάνατζερ επιδόθηκαν εκεί σε κάθε ειδούς σπατάλη, σε κάθε είδους αδιαφάνεια, σε κάθε είδους διορί-

ρά έχει την ίδια και μεγαλύτερη αξία. Γιατί αυτή είναι που έρχεται στη φόρα την επομένη των εκλογών. Η πίσω πλευρά της σελίνης, όπως θέλουν να την έχουν οι ερωτοχωτημένοι με την κάλπη αριστεροί, δεν είναι τίποτε άλλο από την κοινωνική συνειδηση του κόσμου της δουλειάς. Από την κοινωνική συνειδηση των εργαζόμενων. Είτε ψηφίζουν είτε όχι. Είτε είναι ιθαγενείς είτε η μαύρη τους η μοίρα τους έφερε σ' αυτή τη γωνιά του πλανήτη.

Είναι η κοινωνική συνειδηση της υποταγής, του καναπέ και της ανάθεσης. Παντού, από το σωματείο μέχρι την κυβερνητική εξουσία. Αυτή η κοινωνική συνειδηση δεν είναι όμως μονοάντη. Παρ' όλες τις αυταπάτες, παρ' όλες τις λαθαμένες επιλογές, παρ' όλες τις υπαναχωρήσεις, έχει και αρκετές αναλαμπές. Καταλαβαίνει αρκετές φορές τι γίνεται, άσχετα αν η επιλογή, η κάκιστη επιλογή, είναι να μην αντιδρά. Ενα μεγάλο κομμάτι των εργαζό-

μεντών, λοιπόν, άσχετα αν πάτει να ψηφίσεις ή όχι, καταλαβαίνει ότι όλη αυτή η διαδικασία είναι ξένη προς τα δικά του συμφέροντα. Οτι είναι για την ούγια, για την εξουσία, για το χρήμα, για τα λαμόγια. Αυτή τη συνειδηση που υπάρχει σήμερα, παντρεμένη με χίλια δυο προβλήματα, εκ των οποίων ένα από τα μεγαλύτερα είναι η ανάθεση, πού την οδηγείς; Αυτό είναι το ερώτημα.

Οι εκλογές αυτές δεν είναι τίποτε άλλο παρά εκλογές λαμόγιων, λέει ένας σύντροφος. Είναι απολύτως εύστοχος ο χαρακτηρισμός του. Πάρτε τα ίλουστρασίον προσπέκτους των υποψηφίων και διαβάστε τα βιογραφικά τους. Ολοι τους επιτυχημένοι επιχειρηματίες, μάνατζερ, διευθυντές επιχειρήσεων, σύμβουλοι επιχειρήσεων κ.λπ. κ.λπ. Τώρα, αν στο δήμο Κωλοπετείνισας ξέμεινε ένας τίμιος δήμαρχος που δεν τα πιάνει και οι άλλοι τον μουτζώνουν από πίσω, δεν είναι να το κάνουμε θέμα. Δεν πρόκειται καν για την εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα. Πρόκειται για απομεινάρια περασμάτων, πολύ περασμάτων δεκαετιών. Οπως τα οστά των προϊστορικών ζώων που ανακαλύπτονται σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Αυτή είναι η φωτεινή πλευρά της σελίνης. Η πίσω πλευρά έχει την ίδια και να το κάνει ένα βήμα ενάντια στην ανάθεση, όχι για να παραμείνει στον καναπέ, αλλά για να σηκωθεί, να πάρει τους δρόμους. Οχι, του φωνάζουν οι καθεστωτικοί. Η ψήφος σου είναι η δύναμή σου, του λένε. Οχι, του φωνάζουν και οι «αντικαθεστωτικοί». Η ψήφος σου είναι η δύναμή σου, του λένε κι αυτοί. Αφού -όπως και να το κάνουμε- μέσα απ' αυτή όχι μόνο μπορεί να φανεί η δυσαρέσκειά σου -του λένε!- αλλά και η απόφασή σου να ΑΝΑΘΕΣΕΙΣ στους τάνε αριστερούς να σου λύνουν τα προβλήματά σου.

Τα προβλήματα δε λύνονται με ψηφοφορίες, είχε πει ο Μαρξ. Τα προβλήματα των καταπιεσμένων ποτέ δε λύθηκαν με ψηφοφορίες. Οι λύσεις ήταν αποτελέσματα σκληρών, επίμονων, μαζικών αγώνων και διεκδικήσεων. Τις περισσότερες φορές οι κοινοβουλευτικές εκλογές, οι εκλογικές διαδικασίες έπαιξαν το ρόλο του κυματοθραύστη της επιλύσης των προβλημάτων. Είτε υλοποιώντας μερικώς και κουτουρμένα τις απαγήσεις των κινημάτων είτε βάζοντας φραγμό, με τις αυταπάτες για τους κυβερνώντες που θα έβγαιναν και θα έλυναν τα προβλήματα, ειρηνικά, πολιτισμένα, χωρίς εντάσεις και μάταιες εξεγέρσεις.

Σε τούτες τις εκλογές, στις εκλογικές διαδικασίες σύγκρουσης των λαμβόγιων της

Χωρίς φερετζέ

Σε άρθρο στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» σχολιάστηκε το νέο σύνθημα του ΠΑΣΟΚ: «Δίκαιοι κοινωνία» με... άγριο καπιταλισμό, ήταν ο τίτλος του σχολίου, που έκανε αναφορές σε θέσεις του Γιωργάκη. Επειδή το παραμύθι θα παιχτεί σε πολλές εκδοχές μέχρι τις επόμενες εκλογές, επανερχόμαστε με τη Βάσω, στέλεχος πρώτης γραμμής και υπεύθυνη προγράμματος του ΠΑΣΟΚ.

Πατενταρισμένος Πασόκος (και δη «εκσυγχρονιστής») ο Τάσος Παππάς, τη ρωτάει στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», προσπαθώντας να της δώσει περιθώρια για κοινωνική δημαγωγία: «Στην πορεία προς τη «δίκαιοι κοινωνία» που οραματίζεστε, ποιοι θα είναι οι μη προνοιούχοι και άρα οι σύμμαχοί σας και ποιοι οι προνοιούχοι και άρα οι αντίπαλοί σας;».

Η Βάσω αγριεύει και τον βάζει στη θέση του: «Υπονομεύετε την ερώτησή σας. Το ΠΑΣΟΚ δεν είναι κόμμα του -λεγόμενου κάποτε- υπαρκτού σοσιαλισμού. Με την έννοια αυτή, δεν υπάρχουν κοινωνικές ομάδες που είναι αντίπαλοί μας! Ρετιρέ και υπόγεια ίσα κι ομοια. Εργάτες και καπιταλιστές χωρούν όλοι μαζί στη «δίκαιοι κοινωνία» του ΠΑΣΟΚ!»

Πεισματάρης ο Πασόκος δημοσιογράφος επανέρχεται: «Στην πορεία ανατροπής δεν θα έχετε αντιπάλους». Για να εισπράξει την εξής εκπληκτική απάντηση: «Οι αντίπαλοί μας είναι οι νομενκλατούρα των κουμπάρων και παρέα της Εκάλης, που διαφεύγετες από το 2004 την Ελλάδα». Για το σύγχρονο ΠΑΣΟΚ ούτε σε διακριτικό επίπεδο δεν υπάρχουν καπιταλιστές που πίνουν το αίμα του λαού και διαγουμίζουν τον τόπο. Υπάρχουν μόνο κάποιοι διεφθαρμένοι της ΝΔ. Αυτοί πρέπειν όλα τα δεινά. Ετσι και φύγουν αυτοί από τη μέση, η κοινωνία μας αυτόματα θα γίνει δίκαιη.

Ο δημοσιογράφος, αντιλαμβανόμενος ότι αυτές οι απαντήσεις δεν προσφέρονται για λαϊκή κατανάλωση, προσπαθεί να βγάλει κάτι «πιασάρικο» για το ΠΑΣΟΚ και το θέτει αλλιώς: «Μιλάτε για αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των φτωχότερων στρωμάτων. Πώς θα το πετύχετε; Θα φορολογήσετε περισσότερο τους πλουσίους». Ανένδοτη η Βάσω, τον ξαναβάζει στη θέση του: «Στόχος μας δεν είναι η υπερφορολόγηση των πλουσίων, όπως είπατε. Στόχος μας είναι η δίκαιη φορολόγηση του πλούτου».

Απελπισμένος ο Τασούλης, το συγκεκριμενοποιεί, μπας και βγάλει τίποτα: «Έχετε τρόπο να ελέγξετε την ασυδοσία των τραπεζών που αυξάνουν τα κέρδη τους ιλιγγιώδως; Θα συγκρουστείτε;». Βράχος η Βάσω, κάνει πως δεν κατάλαβε το συγκεκριμένο περιεχόμενο της ερώτησης και δίνει μια μακροσκελέστατη απάντηση στην οποία λέει πολλά και διάφορα για τον Αλογοσκούφη και τα «μαύρα ανέκδοτα» που κυκλοφορούν στην Ευρώπη, κατακεραυνώνει την κυοφορούμενη αύξηση στο ΑΕΠ, αλλά για ασυδοσία των τραπεζών, για ιλιγγιώδη κέρδη και για ενδεχόμενη σύγκρουση δε λέει λέξη. Απαντά, δηλαδή, σε άλλη ερώτηση (που δεν της τέθηκε), σαν να λέει στο δημοσιογράφο: «Κόψε τις μαλακίες, το ΠΑΣΟΚ ούτε γι' αστείο δεν πρόκειται να κάνει προπαγάνδα παλαιάς κοπής».

Όλα τούτα είναι δηλωτικά της «δίκαιοις κοινωνίας» και χαρακτηριστικά του τρόπου με τον οποίο πρόκειται να πολιτευθεί το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση. Ανούσιος δικομματικός καυγάς, κατηγορίες κατά της κυβέρνησης για διαφθορά, διαπλοκή και ανικανότητα, αλλά τοποθέτηση με προσοχή των καπιταλιστών στο απόλυτο απυρόβλητο. Η κοινωνική ειρίνη δεν πρόκειται να διασαλευτεί όσο περνά από τη χέρι του ΠΑΣΟΚ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<a href="http://www.ekse